Cacapitecul CTP îl atacă analfabet pe Eminescu, de mână cu un actor grăbit și pe urmele lui Pleșu, Patapievici și Cărtărescu. Constantin Barbu despre Falsurile lui Eugen Simion, Inchizitorul Ramolit, și Cazul HISTORY, Marcel Iureș, CTP (III)

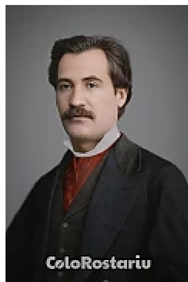
DE VICTOR RONCEA (AUTORI/VICTOR-RONCEA-346) / OPINII / Publicat: Miercuri, 06 decembrie 2023, 23:30 / 0 comentarii

(images/articole/186113.jpg)

Foto colaj: History / ActiveNews

ARTICOLE RELAȚIONATE

Ziua lui Mihai. MIHAI EMINESCU. Un text definitoriu în fața sacrilegiului la care este supus și azi Marele Român de către Dușmanii

***ActiveNews se confruntă cu cenzura** pe rețele sociale și pe internet. Intrați direct pe site pentru a ne citi și abonați-vă la buletinul nostru gratuit (/inregistrare-newsletter). Dacă doriți să ne sprijiniți, orice DONAȚIE este binevenită (/sustineactivenews). Doamne, ajută!*

---

ascultă articolul

Victor Roncea: Domnule Constantin Barbu, am încheiat dialogul precedent (http://www.activenews.ro/cultura/Elegiile-si-cartile-lui-Constantin-Barbu-Vreau-sa-i-scriu-Angelei-sotia-mea-cate-un-poem-pentru-fiecare-zi-din-viata-ei-.-Urmeaza-disecarea-filmelor-anti-Eminescu-INTERVIU-II-186031) vorbind despre Eminescu și dosarele lui de interdicție din 1883 și 1889. De curând au apărut pe piață două filme pseudo-documentare care reiau tezele mai vechilor detractori de la Dilema și GDS, ca Pleșu, Patapievici și Cărtărescu. De data asta rolul central de inchizitor, călău și specialist în psihiatrie, probabil în urma deselor introspecții, este așa numitul CTP. De mână cu el o fostă personalitate, care și-a anulat valoarea, ca complice direct, din culpă sau din fudulie, la noua crimă, actorul Marcel Iureș. Atât componența etnică, maghiară, a unei părți din echipa de mini-asasini culturali cât și data difuzării pseudo-documentarului, într-o zi fatidică pentru Eminescu, sunt de remarcat. Ne-am referit la primul atac într-un articol-semnal

Omului. Cazul HISTORY, Marcel Ireș, CTP (I) (opinii/Ziua-lui-Mihai.-MIHAI-EMINESCU.-Un-text-definitoriu-in-fata-sacrilegiului-la-care-este-supus-si-azi-Marele-Roman-de-catre-Dusmanii-Omului.-Cazul-HISTORY-Marcel-Iures-CTP-I-185526)

Cacapitecul național Cristian Tudor Popescu joacă deja în filme cu proști. Cazul HISTORY, Marcel Ireș, CTP (II) (opinii/Cacapitecul-national-Cristian-Tudor-Popescu-joaca-deja-in-filme-cu-prosti.-Cazul-HISTORY-Marcel-Iures-CTP-II-185820)

(http://www.activenews.ro/opinii/Ziua-lui-Mihai.-MIHAI-EMINESCU.-Un-text-definitoriu-in-fata-sacrilegiului-la-care-este-supus-si-azi-Marele-Roman-de-catre-Dusmanii-Omului.-Cazul-HISTORY-Marcel-Iures-CTP-I-185526), dar nu am tratat încă cele două infamii, din silă. Falsurile însă se reîmprăștie pe piață, nu fără un scop, în acest moment, când tot mai multa lume e conștientă că Eminescu a fost asasinat. Unul dintre aceste falsuri, legat de sifilisul inventat al lui Eminescu a fost demonstrat în urmă cu aproape 135 de ani și republicat chiar de noi în urmă cu 10 ani, în Ziariști Online, respectiv documentul olograf al Autopsiei lui Sutzu (http://www.ziaristionline.ro/2013/12/22/document-eminescu-nu-a-avut-sifilis-constantin-barbu-regele-si-maiorescu-sau-despre-uciderea-lui-eminescu/). Ambele filme *(disponibile la finalul materialului, de pe internet)* se revendică documentar de la un volum plin de falsuri al lui Eugen Simion, reîncălzit acum amatoristic de medicul mason Irinel Popescu. Un alt amator lamentabil, de la Arhivele Naționale, se întreabă în fața unei coafeze cu microfon dacă poezia *„Stelele-n cer"*, găsită de prietenii lui Eminescu în halatul de spital unde a fost omorât, și publicată pprima oară pe 26 iulie 1889 în *Fântâna Blanduziei*, este a lui Eminescu și dacă merită să fie reprodusă. „Nu știu, nu mă pricep. Să întrebăm un profesor de română", spune coafeza. Și dacă nu te pricepi, tanti antenistă, de ce îți permiți să faci un reportaj „documentar" despre Eminescu? Nici directorul de la Arhive, care își freacă bolnav mâinile tot interviul, nu se pricepe dar în schimb, la final, știe sigur că Eminescu „nu a fost un sfânt" și „nici nu trebuie să facem un mit din el". Cât de priceput a devenit deodată! I-or fi șoptit în căști Pleșu și Patapievici sau Liiceanu și Boia? Miza se întrevede și din rolul pe care îl joacă actorul care îl interpretează pe Eminescu: 80% din aparițiile lui îl înfățișează ca un nebun, cu imagini răspândite apoi cu nesaț în mass-media în aceste posturi mizere. La fel ca în cazul uciderii ritualice a lui Avram Iancu în piața publică (http://www.ziaristionline.ro/2011/04/18/%e2%80%9ede-ce-se-ucid-oamenii%e2%80%9d-o-talcuire-la-uciderea-ritualica-a-lui-avram-iancu-i/), la Miercurea Ciuc, sau precum eliminarea statuii lui Mihai Viteazul, la Oradea, și înlocuirea ei cu cea a regelului ungur Ladislau, vorbim de elemente ale unui Război Axial (http://www.activenews.ro/opinii/Acad.-Ilie-Badescu-Razboaiele-axiale.-Erminia-zilei-de-1-Decembrie-186063), cum ne spune profesorul Ilie Bădescu. Parafrazându-l chiar pe Marele Român putem spune că cine îl atacă pe Eminescu numai român nu e! Mă iertați că am intrat prea mult în subiect, deși nu voiam. Vă rog și pe Dvs să spuneți câteva cuvinte despre aceste „două filme analfabete", cum le-ați numit dumneavoastră.

Constantin Barbu: Un film, o caricatură nedocumentată, s-a desfășurat „fără avizul medicului" pe canalul History. Cacapitecul C.T. Popescu (http://www.activenews.ro/opinii/Cacapitecul-national-Cristian-Tudor-Popescu-joaca-deja-in-filme-cu-prosti.-Cazul-HISTORY-Marcel-Iures-CTP-II-185820) credea că știe viața lui Eminescu. Un cunoscut actor din Băilești, Marcel Iureș, credea că Băile Mitrasevski se numesc „Mitrache". Un oarecare doctor (pare-mi-se) nu știa în ce colț al paginii fusese înștiințat împăratul Austriei despre ceea ce ar fi pus la cale Eminescu și câțiva prieteni. Un caraghios de cvasiactor se prefăcea că-i trece prin cap că el e Eminescu. **Autoparodia artistică de pe History nu are nici un temei real, științific sau istoric.**

Apoi, pe unul din canalele televiziunii Antena, o reporteriță era excitată că arată poporului cele două Dosare de interdicție ale lui Eminescu de-a dreptul pentru prima dată! Eu le-am publicat în ultimii 13 ani de vreo 7-8 ori. Am avut chiar și o emisiune la televiziunea Antena, cu Sorin Ovidiu Bălan (filmări în București, prezentare a celor două dosare de interdicție publicate de mine în volumul 21 din *Codul invers. Arhiva înnebunirii și a uciderii nihilistului Mihai Eminescu*). Medicul Irinel Popescu a invocat o carte despre *Maladia lui Eminescu și maladiile imaginare ale eminescologilor*, tipărită de Eugen Simion cu păreri de doctori și academicieni. Această carte, compusă de amatori, am desființat-o în pamfletul *Eugen Simion. Inchizitorul ramolit*, în fapt un interviu în care demonstrez toate falsurile înșăilate de Simion și plutonul lui de execuție. El a mai fost publicat dar dacă se reiau aceleași falsuri din nou și din nou suntem obligați să le dăm cu documentele în cap, poate se trezesc!

V.R.: Domnule Constantin Barbu, aceste blasfemii produse împotriva lui Eminescu trebuie să le desființați cu perfectă sistemă și apăsare cuvenită. Aveți această obligație de onoare. Vă rog să promiteți chiar acum.

C.B.: Dragă Victor, deși voi îmbătrâni în curând și sunt în mare criză de timp, îți promit „executarea" analfabeților anti-Eminescu. Ești mulțumit?

V.R.: Da.

C.B.: Iată prima demonstrație, despre care vorbeam, cu tot cu documente:

Constantin Barbu

Eugen Simion,

inchizitorul ramolit

Interviu realizat de Costin Crețu

– De ce crezi că a tipărit Eugen Simion această carte în care vrea să pornească un război împotriva tuturor eminescologilor, el nefiind eminescolog?

Academicianul Eugen Simion, inchizitorul ramolit al eminescologiei, a tipărit cartea *Maladia lui Eminescu și maladiile imaginare ale eminescologilor* cu dorința și voința de a falsifica iluzoriu și cu orice preț un adevăr cumplit: uciderea lui Mihai Eminescu.

Calculul lui Simion a fost acesta:

1. a) Eugen Simion îi viclenește pe doctorii Irinel Popescu, acad. Victor A. Voicu, Octavian Buda, Dan Prelipceanu, Călin Giurcăneanu, Bogdan O. Popescu, Eduard Apetrei, Codruț Sarafoleanu, Vladimir Beliș și pe acad. Ioan Aurel Pop (împreună cu Cecilia Cârja și Ioana Bonda) ca să stabilească moartea lui Eminescu prin intoxicare cu mercur.
2. b) Eugen Simion prezintă diagnosticul medical drept absența sifilisului (într-o așa-zisă consfințire de către Academia Română) și moartea lui Eminescu din cauza unui tratament eronat cu mercur. Numai că textul [*Autopsiei lui*] *Mihail Eminescu* a fost publicat de câteva decenii (chiar dacă și cu câteva zeci de greșeli de transcriere); un facsimil (fragment plus o filă, fără indicarea sursei) a fost

publicat de Călin Cernăianu. Facsimilul color inedit al [*Autopsiei lui*] *Mihail Eminescu* (BAR, ms. I, 1) și transcrierea fără eroare a textului (cu stabilirea indubitabilă a autorului, doctor Suțu, care n-a semnat documentul) le-am publicat eu de patru ori până acum. Anume în *Codul invers. Arhiva înnebunirii și a uciderii nihilistului Mihai Eminescu* (vol. XXI), în *Eminescu a fost ucis*, în *Autopsia lui M. Eminescu*, în *Regele și Maiorescu sau despre uciderea lui Eminescu* (interviu realizat de Maria Huculici, publicat în *Evenimentul zilei,* 15 ianuarie 2014 și, integral, în *Ziariști Online, în decembrie 2013* (http://www.ziaristionline.ro/2013/12/22/document-eminescu-nu-a-avut-sifilis-constantin-barbu-regele-si-maiorescu-sau-despre-uciderea-lui-eminescu/)).
3. c) Eugen Simion vrea să-l absolve de vină pe Maiorescu (și pe Rege), criticul Junimii fiind cel care l-a internat forțat în **cămașă de forță** și nelegal (Art. 442 din Codul Civil nu îi permitea interdicția și internarea la Institutul Caritatea). Simion este stupefiant prin ceea ce debitează în argumentul cărții *Maladia lui Eminescu,* anume că Maiorescu este **„legislatorul culturii române".** Nimeni nu este legislatorul unei culturi. Simion, ca și Manolescu (pe care îl consider necalificat în materie de Eminescu), se visează ca urmaș al lui Maiorescu, în linia: Maiorescu – Lovinescu – Călinescu – Manolescu / Simion. Numai că Maiorescu este răspunzător de uciderea lui Eminescu (împreună cu Regele), este și agent străin, este și plagiator român (*Logica „lui"* este o sumă de texte plagiate). Mai vrei Eugen Simion să fii urmașul lui Maiorescu? Acest academician analfabet năzuia încă de pe vremea când scria în *Lupta de clasă* să fie critic de direcție pentru cultura română, un fel de inchizitor în 1959, și un ramolit în 2015. Suntem cu toții curioși să vedem de ce se sforța Eugen Simion să fie inchizitor critic în 1959? Iată ce scria Eugen Simion în *Lupta de clasă* în articolul *Studii monografice despre creația unor scriitori*: **„Epoca dintre cele două războaie a fost o epocă agitată de intensă luptă ideologică între cele două culturi. Clasa muncitoare – în frunte cu avangarda ei marxist-leninistă, Partidul Comunist Român – a exercitat o influență din ce în ce mai puternică – directă și indirectă – în viața ideologică a țării. În același timp, curente reacționare, fasciste, întreținute de clasele exploatatoare, amenințau să sufoce cultura și tradițiile ei înaintate. Aceasta a constituit o perioadă zbuciumată din istoria literaturii române."** Mai departe, inchizitorul proletcultist Eugen Simion îl ceartă pe G.M. Zamfirescu pentru că **„n-a văzut în muncitorul revoluționar acea forță capabilă să dărâme falsa scară de valori a lumii capitaliste".** În schimb, Simion laudă **„nuvelele militante, pline de patos revoluționar, ale lui Alexandru Sahia"**. Laudă, de asemenea, **„meritul criticii marxiste"** ascuns în pana lui Ov.S. Crohmăliceanu (mentor, alături de stalinistul Paul Cornea, prozatorului Cărtărescu). Simion se arată convins sincer de Marx (din care nu dă nici un citat!): **„în lumina esteticii marxiste, acceptarea unui primat al „psihologicului" înseamnă o reîntoarcere fără ocolișuri la idealism"**.

3CP(R)
194

Proletari din toate țările, uniți-vă!

LUPTA DE CLASĂ

ORGAN TEORETIC ȘI POLITIC AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÎN

SERIA a V-a
ANUL XXXIX

Nr. 9

SEPTEMBRIE
1959

S U M A R:

STUDII MONOGRAFICE DESPRE CREAȚIA UNOR SCRIITORI*

Alcătuirea unui tratat științific, marxist, de istorie a literaturii romîne
constituie o preocupare centrală a istoricilor și criticilor noștri literari. O
modalitate eficace de a anticipa un tratat de istorie a literaturii este aceea
a monografiilor. Sintezele preliminarii despre un scriitor ...

... apărute în ultima vreme. Lucrările se
referă la o perioadă comună din istoria literaturii romîne, și anume la
perioada dintre cele două războaie mondiale, cu prelungiri, în cazul lui
Zaharia Stancu și Cezar Petrescu, pînă în zilele noastre. Epoca dintre cele
două războaie a fost o epocă agitată de intensă luptă ideologică între cele
două culturi. Clasa muncitoare — în frunte cu avangarda ei marxist-leni-
nistă, Partidul Comunist Romîn — a exercitat o influență din ce în ce mai
puternică — directă și indirectă — în viața ideologică a țării. În același
timp, curente reacționare, fasciste, întreținute de clasele exploatatoare,
amenințau să sufoce cultura și tradițiile ei înaintate. Aceasta a constituit
o perioadă zbuciumată din istoria literaturii romîne. În puține alte epoci
ale literaturii noastre, scrisul a fost atît de polemic, în nici o altă epocă a
literaturii romîne, tradiția realistă n-a avut atît de luptat împotriva curen-
telor ostile artei și umanității. Studierea operei în strînsă legătură cu con-
dițiile social-economice ...

(http://www.ziaristionline.ro/wp-content/uploads/2015/02/Eugen-Simion-in-Lupta-de-Clasa-despre-ideologia-marxist-leninista-1-Ziaristi-Online.jpg)

Eugen Simion nu va putea niciodată să scrie o istorie a literaturii române pentru că a desființat-o deja în articolul din *Lupta de clasă.* Pentru Simion, poezia ermetică e nulă, avangarda n-are nici o valoare, gândirismul lui Blaga ar trebui amendat fiindcă este un „curent reacționar, care a cultivat misticismul și diversiunea naționalistă". Analfabetul poate chiar să scrie că „poeții mistici germani pe care îi imitau tradiționaliștii recurgeau la ereticii medievali pentru a descoperi, printr-un soi de vrăjitorie teologizată, drumul spre divinitate". Nu știu cum de nu i-a fost rușine să se urce în scaunul de președinte al Academiei Române! Eugen Simion a scris de mai multe ori că a publicat de foame în *Lupta de clasă* dar când citești și rechizitoriile teoretice din *Gazeta literară,* se naște întrebarea: la cât căcat a mâncat, **de ce minte că-i mai era foame?**

– Ce crezi că înțelege Eugen Simion prin „zelatori, delatori, retori, oratori, limbuți, complexați, resentimentari, nemernici"?

– Este problema lui Eugen Simion că intră în polemică împotriva unor eminescologi de temut. El n-a avut curaj să polemizeze nici cu criticul minor Nicolae Manolescu, care l-a umilit numindu-l **Poulidor** (adică al doilea biciclist al Franței!).

Plagiatorul Manolescu (copiator din Jauss, Mihai Zamfir etc.), numindu-l pe Eugen Simion-**Poulidor**, adică al doilea biciclist (al Franței), recunoștea, pe canapeaua lui Freud, că el este primul biciclist (poate chiar al Franței, că tot e el ministru UNESCO al României la Paris). Între complexați probabil a trecut-o pe Ioana Both. Între oratori, limbuți și resentimetari, pe cei de la *Dilema*: N. Manolescu, Andrei Pleșu, Z. Ornea, Cristian Preda etc., M. Cărtărescu. Supărat ar putea fi pe Călin Cernăian, care l-a desființat pe academician în *Conjurația anti-Eminescu* (fără motive clare, ca să fiu obiectiv).

Numai că memoria și vârsta îi joacă feste lui Eugen Simion când scrie că Noica ar fi produs sintagma *nemernicia românească.*

– Eugen Simion, într-o recreație a memoriei, îi atribuie lui Noica sintagma „nemernicia românească", deși Noica vobea despre o ***netrebnicie*** *românească. Explică-mi acest lucru.*

– În *Jurnalul de la Păltiniș,* Gabriel Liiceanu vorbește despre *netrebnicia românească,* cu care Noica înjura în 1973, întristat de nefacsimilarea caietelor lui Eminescu: „mama ei de ne-trebnicie românească! Cu stimă, Constantin Noica". Atunci când un filosof genial vorbește historial despre trebnicie și netrebnicie, are în abisul minții și pe Sollen și pe chrè. Nu poți să-i ceri lui Eugen Simion să știe Kant (din care nu citează niciodată în 80 de ani de viață, nici când scrie *Proza lui Eminescu,* în 1964), nici greacă veche. Că greacă bizantină nu știe, și de aceea îi spun că minte că a citit de nu știu de câte ori Eminescu în întregime.

Așadar, Eugen Simion trebuie să rămână în nemernicia lui, netrebnicia rămâne pentru alții. Academicianul falsificator și mincinos a vrut să pună ștampila Academiei peste minciuna bolii lui Eminescu. Îi era teamă că rămâne fără tăticul criticii literare românești. Și, ca bun european, fost stalinist (care cita excitat în *Lupta de clasă* „revolta în genunchi" despre care vorbea „criticul sovietic Kemenov") îl vede pe Maiorescu „germanofil". S-au schimbat vremurile!

Din Vladimir Simionovici Kemenov, Eugen Simion a luat *teoria celor două culturi,* anume din cartea *Caracteristicile a două culturi* apărută la Editura Partidului Comunist Român în 1948. Răspândacul kominternist Eugen Simion era îmbibat de **„cele mai grandioase idei ale timpului, ideile lui Lenin și Stalin, în imagini caracteristice ale realismului socialist".** Pare incredibil, dar Eugen Simion și-a însușit teoria celor două culturi (chiar citează sintagma), și-a însușit teoria revoluției socialiste și a realismului socialist din Kemenov și alți zmei ai epocii.

Kemenov era cofondatorul ARLUS care era subordonat ideologic VOKS-ului. VOKS este „Asociația Generală pentru Relații Culturale ale URSS cu Străinătatea" condusă de Kameneva (sora lui Troțki), Denisov, Petrov și Vladimir Simionovici Kemenov. După informații franceze VOKS este „controlată de NKVD", „întreține legături cu poliția politică (NKVD)" și cu „Comitetul Central al Partidului Sovietic". Arhiva care adăpostește conexiunile NKVD – VOKS – ARLUS se constituie în Fondul R-5283 și are 13.351 de dosare, conservate la Moscova de către GARF. Așa-zișii corifei ai criticii literare române din ultimii 50 de ani care se pretind demențiali urmași ai lui Maiorescu scriau amândoi în *Lupta de clasă*.

În toxica *Luptă de clasă,* Eugen Simion și Nicolae Manolescu scriau alături de Stalin, Dej, L. Tismăneanu, Paul Cornea, Silviu Brucan etc.. *Lupta de clasă* era „Organul teoretic și politic al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român", iar Eugen Simion publica sinistrul articol *Studii monografice despre creația unor scriitori* în numărul din septembrie al anului 1959 (pag. 106-118). De câțiva ani, falsificatorul Eugen Simion tot încearcă să inducă în memoria comunității științifice că marele filosof Noica l-ar fi învățat să facsimileze manuscrisele lui Eminescu! Trebuie să se știe că, în timp ce Eugen Simion făcea pe procurorul culturii române în 1959, marele filosof Noica era arestat în decembrie 1959. Are dreptate Simion să vorbească despre **nemernicia românească**, a lui și a celorlalți tineri staliniști. Proiectul Noica – Barbu este singurul proiect autentic privitor la tipărirea manuscriselor lui Eminescu în facsimil, transcrierea manuscriselor pagină cu pagină, refondarea ediției Perpessicius, comentarea adecvată și consubstanțială, refacerea bibliotecii genialului poet.

Cum a sărit stalinistul Eugen Simion de la *Lupta de clasă* direct la Sorbona din Paris sunt puțini care știu. Dar știu. În timp ce în *Lupta de clasă* îi „înjura" pe „fasciștii" interbelici (Eliade, Cioran, Noica, Vulcănescu?), la Paris trebuie să-i fi avut ca țintă non-imaginară pe Cioran (21, Rue de l'Odéon), Eliade (4, Rue Charles Dullin). O Monica Lovinescu (baba relativă de la Paris, doar nu degeaba își dăduse doctoratul pregătitor în Eugen Lovinescu…), Eugen Ionescu…

(Va urma)

Sursa: Ziaristi Online (http://www.ziaristionline.ro/2015/02/09/academicianul-eugen-simion-prins-in-flagrant-la-lupta-de-clasa-o-tentativa-de-reasasinare-civila-a-lui-eminescu-ii-obliga-pe-eminescologi-sa-reactioneze-constantin-barbu-inchizitorul-ramolit/)

3CP(R)
194

Proletari din toate țările, uniți-vă!

LUPTA DE CLASĂ

ORGAN TEORETIC ȘI POLITIC AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMIN

SERIA a V-a ANUL XXXIX | Nr. 9 | SEPTEMBRIE 1959

siunea criticului și istoricului literar dacă nu aceea de a explica, de a interpreta științific natura unei creații în toată complexitatea ei ideologică? Ce rațiune de a fi mai poate avea această disciplină de studiu dacă ea nu explică în mod riguros, în lumina determinării sociale obiective, personalitatea unui creator?

Capacitatea unui istoric literar se reflectă tocmai în modul cum reușește să scoată în evidență rădăcinile sociale ale operei, firele ideologice care s-au întîlnit în opera respectivă. Datoria noastră este să scoatem la lumină toate valorile progresiste ale culturii, și acest lucru nu-l putem face decît urmînd cu fidelitate principiile criticii marxiste, care, se știe, nu îndeamnă nici la comoditate și nici la abandonarea cercetării atunci cînd, într-o anumită epocă, întîlnim creații în care contradicțiile sînt mai mari. Ne îndeamnă însă la obiectivitate științifică, la o permanentă confruntare a operei cu configurația social-politică din epoca respectivă, ajutîndu-ne să dăm judecăți riguroase asupra fenomenului literar.

Unii critici amintiți mai înainte și-au detașat subiectele de contextul social ideologic firesc și le-au prezentat ca niște fenomene separate, în sine, neglijînd în mod evident teza de bază a esteticii marxist-leniniste care precizează că fenomenele de suprastructură nu reflectă decît, în forme directe sau indirecte, configurația elementelor din domeniul bazei economice. Nu a reieșit, întotdeauna, modul specific în care se reflectă în creațiile literare, uneori în aceeași operă, lupta dintre cele două culturi, dintre elementele ideologice contradictorii. Pentru istoria literaturii romîne, aceasta este însă o problemă capitală; studiile sintetice despre autori trebuie să înregistreze astfel de dispute pentru ca, trecînd la alcătuirea tratatului de istorie a literaturii, faptele să fie generalizate și clarificate pe deplin, pe toată aria de întindere a literaturii.

Unele din monografiile apărute în ultimul an aduc, după cum s-a văzut, o reală contribuție științifică la alcătuirea unei istorii a literaturii romîne în spiritul esteticii marxiste; altele, cu toate greșelile manifestate, constituie un început care trebuie continuat cu perseverență, ridicat la nivelul general atins de realizările istoriografiei literare marxiste din țara noastră. Dezbaterile critice, exigente în jurul acestor teme sînt de natură să contribuie la elucidarea problemelor *.

Eugen Simion

(http://www.ziaristionline.ro/wp-content/uploads/2015/02/Eugen-Simion-in-Lupta-de-Clasa-despre-ideologia-marxist-leninista-2-Ziaristi-Online.jpg)

– De ce vorbește Eugen Simion despre Eminescu drept „victimă recentă a fanteziei negre" dezlănțuite împotriva lui Maiorescu?

– Academicianul Eugen Simion este obraznic și impertinent. Există câțiva eminescologi „tari", care cunosc Eminescu și în operă și în viață. O chintesență de eminescologi. Cu care anti-eminescologul Simion nu poate polemiza niciodată. Pentru că nu știe carte și chiar dacă ar fi vrut să se specializeze în Eminescu nu ar fi fost în stare fiindcă nu-l ține celula. Nici în broșura lui despre *Proza lui Eminescu* (1964) nu-l citează pe Maiorescu deloc! Doar ca traducător al unui capitol din Schopenhauer (*Despre geniu*), cu trimitere bibliografică inexactă…

Tot ce scrie Simion despre *archaeus* este „parafrază inadecvată" (ca să nu zic plagiat) din Călinescu. Ar fi bine să deschidă măcar traducerea lui Eminescu din Kant, ca să nu zică posteritatea că a murit prost fără să știe ce e Ding an sich și cu e cu spațiul și timpul… Desigur, niciodată n-a spus Eugen Simion că Immanuel Kant ar fi punctul lui forte.

Eugen Simion se preface că e Maiorescu și ne trimite la balamuc pe toți! Ce ar vrea el să spună prin *fantezie neagră*? Cultura minoră, de institutor imaginar, a lui Eugen Simion nu-i permite să discute nici opera, nici viața lui Eminescu. El nu știe nici măcar istoria sifilisului, cum aș îndrăzni eu să-l mai întreb care-i istoria rațiunii pure?! De altfel, doctorii repetă ceea ce au scris I. Nica și Octavia Vuia. E dreptul fiecăruia dintre doctorii care scriu în această carte să analizeze subiectiv **semnele** medicale păstrate (ca documente reale, ca mărturii contemporane poetului, ca amintiri, rememorări…).

Eu am analizat și am adus la lumină [*Autopsia lui*] *Mihail Eminescu* (autor Suțu), *Creerii lui Eminescu* (autor dr. Al. Tălășescu), mărturia nepotului doctorului Suțu, o mărturie din arhiva A.C. Cuza.

Cu puterea acestor probe, cer deshumarea lui Eminescu.

Academicianul închipuit de azi și uitat de mâine (urmându-l pe necalificatul Manolescu) pune în discuție crima împotriva lui Eminescu. Neștiind istorie literară, nu știe textul lui Eminescu despre *fond și formă* (în care îl desființează pe Maiorescu), despre *ein aufgegebener Mensch*, nu știe prefețele lui Caragiale la edițiile din Eminescu (și nici ura lui Maiorescu împotriva lui Caragiale), nu știe de ce Creangă n-a mai terminat o poveste pe care vrea să i-o dedice, manuscris, lui Maiorescu, nu știe nici două scrisori foarte grăitoare din corespondența Slavici – Maiorescu și Maiorescu – Slavici.

Dar, Eugen Simion, de fapt nu știe nimic. De aceea îl și obligă să se sinucidă științific pe modestul academician Aurel Ioan Pop. În articolul *Mihai Eminescu. Repere biografice* (*Maladia lui Eminescu…* pag. 30) Aurel Ioan Pop scrie stupefiant ca pe vremea când Eugen Simion lucra la *Lupta de clasă*: „Am constatat că s-a scris destul de mult pe această temă, mai ales după 1989 și chiar recent, spre sfârșitul anilor 90 și începutul anilor 2000, inclusiv anul acesta, la București, sub egida Academiei Române a avut loc o conferință care și-a propus rezolvarea misterului bolii lui Eminescu și stabilirea odată (sic!) pentru totdeauna a unui diagnostic asupra căruia să nu mai planeze dubii și controverse. Comisia de medici care au (sic!) studiat dosarul poetului au (sic!) ajuns la concluzia că acesta a suferit de psihoză maniaco-depresivă, cunoscută azi și sub numele de sindromul bipolar." Întâi de toate academicienii ar trebui să învețe limba română. Nu vreau să dau exemple ridicole din textul lui Aurel Ioan Pop. Vreau doar să știe și el și Eugen Simion că nu sunt ei savanții care pot stabili ceva pentru totdeauna. Băieți, dictatura a murit! Frecându-vă toată ziua de pecenegul plagiator dan berindei, v-ați infectat.

– De ce s-ar opune Eugen Simion tezei asasinării lui Mihai Eminescu cu complicitatea lui Maiorescu?

– Eugen Simion este un personaj închipuit, care fantazează de unul singur că ar fi vreo instituție intelectuală care-și permite să dea verdicte. Într-un fel, el este scheletul din propriul său dulap. După crizele de inchizitor vioi din *Lupta de clasă* și din *Gazeta literară*, a ajuns astăzi să aibă crize de ramolit care nu mai știe nici ce-a zis Noica și nu mai știe bine nici versurile lui Eminescu (a se vedea prefața lui Simion la volumul I din Eminescu, Opere, ed. D. Vatamaniuc). L-am provocat public pe Simion, l-am provocat public pe Manolescu. Le-am dat aceeași temă: să scrie cîte 20 de pagini despre *Luceafărul* lui Eminescu, ca să-i vadă școlarii cât sunt de ridicoli în analiză, chiar proști. A le spune că sunt proști nu este o jignire ci o dovadă de sinceritate și de prietenie. Îi spun prietenește lui Eugen Simion că este bine să recunoască superioritatea…

A uitat că a coordonat un manual în care s-au furat peste 40 de pagini, chiar din ograda lui Liiceanu.

Să-i amintim academicianului Simion textul lui Liiceanu, intitulat *Un jaf cultural*:

„Am aflat de transplantul celor 40 de pagini din cartea dnei conferentiar Maria Catanescu, aparuta la Editura Humanitas, in manualul de limba romana publicat de Editura Corint, punindu-mi cineva revista Observator cultural in mina. M-a uimit in primul rind articolul doamnei Carmen Musat, cel in care, cu pendanterie filologica si cu o indignare bine temperata, se facea expertiza unui jaf cultural. (Spun „jaf", pentru ca la 40 de pagini nu mai poate fi vorba de „furt".) „Ia uite, mi-am zis, intr-o lume de gasti, mai exista cineva care functioneaza ca o adevarata instanta culturala. Mai exista cineva care reactioneaza pur si simplu pentru ca sanatatea unei comunitati culturale este grav afectata." I-am multumit in gind si mi-am propus sa-i scriu citeva rinduri. Pina astazi nu am facut-o.

Ce sa spun despre doamna doctor Florina Rogalski, autoarea jafului? In cazul dinsei, motivele mele de melancolie sint multe si greu de sistematizat. Am cunoscut-o asta-vara, in timpul unei dezbateri furtunoase cu ministra invatamintului pe marginea manualelor liceale. O adevarata doamna: tinuta distinsa, bun gust vestimentar, o umbra placuta de aroganta pe chip, o dictie impecabila, discurs fluent si articulat, patetism si indignare atit cit cereau imprejurarile. Cum va fi intrind acum aceasta doamna in clasele Scolii Centrale („de filologie") tragind dupa ea povara unui plagiat de 40 de pagini? Judecind dupa raspunsul – impudic – pe care l-a dat ***Observatorului cultural****, banuiesc ca pastrindu-si aerul distins si assuré. Doamna Rogalski nu regreta si nu-si cere scuze ca fura haiduceste din cartile colegilor ei. Ca orice hot cu tupeu se supara pe Carmen Musat, iar pe noi ne lamureste ca fiind vorba de informatii standardizate, bine sintetizate de Maria Catanescu, orice expunere despre originile limbii romane va lua in mod fatal forma textului catanescian.*

Dar un plagiat, se vor intreba multi, este, ca deposedarea de o proprietate intelectuala, un furt ca toate furturile sau un furt, doar asa…, sa-i zicem, „metaforic"? Raspuns: un plagiat este un furt-furt. Florina Rogalski va fi platita de catre Editura Corint pentru citeva zeci de mii de manuale de romana. Suma este considerabila (peste 100 de milioane) si ea va reprezenta contravaloarea paginilor pe care Florina Rogalski le-a luat cuvint cu cuvint din cartea Mariei Catanescu fara sa o mentioneze pe aceasta, ca autoare, pe coperta si fara ca aceasta sa fie, la rindul ei, platita. Pe scurt, doamna Rogalski i-a furat doamnei Catanescu drepturile ei de autor. Iar Editurii Humanitas, care avea proprietatea editoriala asupra cartii Mariei Catanescu, ea i-a furat drepturile editoriale.

Sub comunisti, unde am lucrat ca cercetator la un institut al Academiei, un plagiat atragea dupa sine desfacerea contractului de munca. Banuiesc ca doamna profesoara dr. Rogalski va continua sa-i invete limba romana pe elevii de la Scoala Centrala, recomandindu-le manualul „ei", propunindu-le, adica, hotia ei. Dar cum o vor privi elevii pe profesoara pe care au prins-o copiind?

O ultima vorba despre Eugen Simion, „coordonatorul" manualului. Ce gir! Cu ce sanse pleaca la drum un manual coordonat de insusi presedintele Academiei! Iar „batrinul" presedinte ii bate protector pe umar pe „tinerii mei colaboratori" si ii lauda pentru ca „s-au straduit – ne spune el in Prefata – sa explice in mod convingator aparitia si evolutia limbii romane atit cit spatiul le-a permis". Si spatiul le-a permis pret de un furt de 40 de pagini.

Ce neinspirat, dl Simion! Sa laude tocmai paginile doamnei Catanescu, pe care dinsul le-a atribuit „tinerei colaboratoare" Rogalski. Ce nesansa! Sa coordonezi o hotie de asemenea proportii!

Gabriel LIICEANU

Director al Editurii Humanitas " (http://www.observatorcultural.ro/)

Elita plagiară nu stă degeaba. Slugile ideologice au născut azi, au întreținut paralitic și vor domina dement falimentul României în existență, istorie, cultură, educație, pretigiu, viitor…

Voi povesti altădată, pe larg, cum l-am obligat pe Simion să tipărească manuscrisele lui Eminescu, pe care nu le-a răsfoit nici astăzi, pe care nu le poate citi niciodată. De altfel, nici nu știe că 32 de volume din 39 au greșeli de impozare, pagini lipsă, multe rânduri șterse… Evident, **caietele lui Eminescu trebuie tipărite din nou**. Vreau să afle în chip special și apăsat că a semnat peste munca lui Mircia Dumitrescu (cu cei 40 de stundenți ai săi) și a Gabrielei Dumitrescu, el nefăcând absolut nimic.

Stupid fiind, ca și Manolescu, neinițiat și incult nu vrea să se documenteze în epoca Eminescu și se expune ridicol scriind prefețe de trei-patru pagini. Degeaba i-am dat vreo 10-15 volume din cele 21 ale *Codului invers*! Omul se odihnește bine în incultura lui academică. Aș vrea să-l văd pe Eugen Simion la un post de televiziune explicându-i duduii excitate de ce a tradus Eminescu *Inbegriff* prin *asumțiune*. Despre *Gramatica sanscrită* mi-e frică să-l întreb ceva fiindcă în volumul XXIV ne obligă să îl credem pe cuvânt că ar exista limba **sunskrita.** Imbecilii care-i luaseră intergatoriul din 13 iunie 1889 lui Eminescu scriau „limba sanscriptă". Pe cine să crezi: pe Simionul din 2015 sau pe imbecilii din 1889?

Superficialul Simion nu vrea să-și vadă tătucul critic ca asasin, fiindcă rămâne orfan (de Eminescu nu-i pasă!). Și nici Regele Carol I nu trebuie amestecat în crima împotriva lui Eminescu, fiindcă rămâne Academia Română fără fondator.

Să nu fi știut Nietzsche ce transmite când scria că „Hohenzollernii sunt o rasă de criminali stacojii"?

Nu știu câți academicieni sub acoperire are această societate, dar știu că **românii cei mai geniali: Eminescu, Brâncuși, Noica nu au fost membri ai Academiei Române în timpul vieții.** Ar fi fost și greu fiindcă Statutul Academiei Române are greșeli de ortografie, ceea ce Eminescu și Noica n-ar fi suportat. Brâncuși nu le-ar fi observat, fiindcă el însuși făcea greșeli de ortografie. Dar nu de artă!

– Eugen Simion consideră o ***iraționalitate întunecată*** *faptul de a investiga faptele lui Maiorescu, pe care academicianul de azi îl consideră „legislatorul culturii române, creatorul criticii estetice, criticul care a impus pe Eminescu. I.L. Caragiale, Slavici și Creangă și a apărat ideea de adevăr în cultură".*

– Eugen Simion vorbește ca să se afle în treabă. Tot așa cum știe din auzite cîte ceva despre documentele din arhivele secrete austriece. În urechiada lui zice că ar trebui publicate și celelalte, dacă mai sunt. Numai că eu am publicat câteva sute de pagini în *Codul invers*! Ceea ce știa Franz Joseph în 1883, nu știe Eugen Simion nici în 2015:

A vorbi în termenii aceștia: **„legislatorul culturii române, creatorul criticii estetice, criticul care a impus pe Eminescu. I.L. Caragiale, Slavici și Creangă și a apărat ideea de adevăr în cultură"** înseamnă că n-ai uitat să scrii ca la *Lupta de clasă* (unde nu erau, totuși, permise greșelile de limbă, ca la Academie…). De Cugler, de Șerbănescu, de Brătescu-Voinești, ce să zicem? În epocă, Hasdeu îi era superior în filologie lui Maiorescu, Tocilescu îi era superior lui Maiorescu în istorie, iar în logică Maiorescu era un mare plagiator. Dacă e să fim cinstiți cu prefața lui Maiorescu la volumul de *Poezii* din 1883, textul lui Maiorescu este ridicol, scris într-o limbă de lemn penibilă. Aproape că nu există în această ediție poezie fără greșeli de tipar.

Ar fi bine ca Simion să se ducă la bibliotecă, deși este târziu, foarte târziu.

– Ai publicat în revista Tribuna (15 ianuarie 2012) studiul ***Eminescu. Istorisirea celei mai cumplite crime din istoria României****. Studiul tău a provocat replica palidă a lui Nicolae Manolescu însoțită de tot felul de comentarii produse de perieci flatulenți. Pe Nicolae Manolescu l-ai definit ca* ***necalificat în Eminescu.*** *Acum, Eugen Simion scrie în prefața* ***Maladiei lui Eminescu*** *că Maiorescu a ajuns „simbol al complicităților joase și inspiratorul și proteguitorul unei odioase crime intelectuale…". În timp ce Manolescu spunea că studiul tău are „stupide ipoteze", Eugen Simion (ca fost lucrător la Lupta de clasă) scrie că este o aberație care „se lățește și face carieră într-o cultură a suspiciunii și a comploturilor".*

Ce replică îi dai lui Manolescu și ce replică îi dai lui Eugen Simion?

– Replica mea este chiar textul *Eminescu. Istorisirea celei mai cumplite crime din istoria României*.

EMINESCU.

Istorisirea celei mai cumplite crime

din istoria României

Istorisirea celei mai cumplite crime din istoria României o voi înfățișa în 12 cărticele (de 120-150 pagini fiecare).

Cărticelele se vor înșirui, urmând firul roșu, straniu și complicat ca un ghem obscur (bine țesut de profesioniști ai crimei) – al evenimentelor desfășurate între 28 iunie 1883 și 15 iunie 1889 -, astfel:

Volumul I – Panorama cuprinde istorisirea crimei începând cu arestarea din 28 iunie 1883, tratarea inversă de la *Caritatea* doctorului Suțu, drumul spre spitalul din Viena (fără pașaport?), povestea celor aproape 4 luni petrecute la Ober-Döbling, crima încheiată în 15 iunie 1889; numele contemporanilor crimei: Regele Carol I, Titu Maiorescu, D. A. Sturdza, Alexandru Șuțu, complicii direcți și indirecți (comanditar, instrumentalist, medic criminal…); dezvăluirea arcanelor tratatului secret dintre Regatul Român și Imperiul Austro-Ungar; acțiunile amantelor-spioane (Regina Carmen Sylva, Mite Kremnitz…); urzelile serviciilor secrete și urmele rămase în arhive cu telegrame secrete și corespondență cifrată; interogatoriul nihilistului Mihai Eminescu și moartea sa; criminalii și procesul privind uciderea lui Eminescu.

Arestarea lui Eminescu în ziua de 28 iunie 1883 este pusă la cale de Titu Maiorescu, pe post de cauza instrumentală a Regelui Carol I.

Ca să înțelegem cea mai complicată zi din viața lui Eminescu, ziua sechestrării și arestării ilegale, marți 28 iunie 1883, trebuie să desfășurăm cronologia acestei zile.

Cronologia zilei de 28 iunie 1883 este următoarea:

Ora 5 – Discuție aprinsă Eminescu – Ecaterina Slavici, în casa din strada Amzei.

Document: ms. 2292 (agenda lui Eminescu)

Ora 6 – Carte de vizită a doamnei Slavici, trimisă lui Maiorescu (preconcepută de Maiorescu însuși, ca să aibă documente postume care să argumenteze "internarea” la Caritatea)

Fata din casă duce cartea de vizită lui Maiorescu

Document: cartea de vizită ce se află la Institutul de Istorie și Teorie Literară G. Călinescu din București.

Ora 7 – Maiorescu și Simțion pleacă la Șuțu, pentru a aranja internarea lui Eminescu, plătind și 300 de lei, în avans.

Document: Maiorescu, Însemnări zilnice, marți 28 iunie.

Ora 10–10:15 – Eminescu, la Maiorescu acasă în Strada Mercur nr. 1.

Document: Maiorescu, Însemnări zilnice, marți 28 iunie.

Orele 11–19 – Eminescu în Baia Mitrașevski

Documente: Procesul verbal al comisarului Nicolescu

Scrisoarea lui C. Dimitriu către Mihai Brăneanu.

Ora 19 – Baia Mitrașevski – Eminescu ascuns.

Eminescu se luptă cu toți cei ce vor să-l imobilizeze în cămașa de forță

Document: Scrisoarea lui C. Dimitriu, bun cunoscător de secrete, este cel care va da 1000 de lei pentru înmormântarea lui Eminescu, este cel care îl va elibera pe Slavici (nevinovat) din pușcărie, în 1916.

Document: Procesul verbal al comisarului Nicolescu

După ora 19 – Internare în cămașă de forță în Institutul "Caritatea” al doctorului Șuțu (scena "Capșa” nu există, nici drumul la Cotroceni, unde l-ar fi putut împușca pe Rege cu pistolul pe care și-l cumpărase, de curând, nu există; Regele era plecat din 25 iunie la Sinaia – Document: Monitorul Oficial).

Discuția, din zorii zilei, cu Ecaterina Slavici, în casa din strada Amzei, unde Eminescu era subchiriaș, începe din cauza geloziei doamnei Slavici (așa cum reiese din însemnările lui Eminescu din Agenda sa, Manuscrisul 2292).

Geloasă, și refuzată de Eminescu, doamna Slavici sparge oglinda din hol, produce o ceartă violentă și, tocmai din aceste motive, fiind vinovată, îi trimite lui Titu Maiorescu prin fata din casă o carte de vizită în care îi scrie criticului: "Domnu Eminescu a înnebunit. Vă rog faceți ceva să mă scap de el că foarte reu”.

Doamna Slavici urma planul lui Maiorescu. "Logicianul” Maiorescu avea nevoie de un fundament medical, în baza căruia putea să meargă la Caritatea, ca să-l interneze pe Eminescu, nebunul din imaginația și dorințele lui Maiorescu. Numai că Maiorescu nu s-a gândit că doamna Slavici (unguroaică, agentă, curvă) nu este vreo somitate medicală. Nici Titus Livius Maiorescu nu era medic.

În *Însemnările* sale *zilnice*, Maiorescu își notează: "Astăzi, Marți, la ora 6 dimineața, o carte de la D-na Slavici, la care locuiește Eminescu”.

Se vede din această însemnare a lui Maiorescu că este scrisă pentru postumitate cu gândul de a avea probe care să justifice arestarea lui Eminescu și internarea în institutul de nebuni al lui Șuțu.

Fără să fi vorbit ceva cu Eminescu, Maiorescu merge la doctorul Șuțu însoțit de Simțion și aranjează ilegal internarea lui Eminescu, plătind, chiar în avans, 300 de lei (cât costa o cameră la ospiciu, pentru o lună).

La ora 10, Eminescu îi face o vizită lui Maiorescu, acasă, în strada Mercur nr. 1 și Maiorescu îl îndeamnă pe Eminescu să meargă la societatea Carpații, vestita societate irredentă română (în strada Știrbei Vodă) de unde ar fi trebuit ca Simțion să-l ducă la doctorul Suțu.

Evident, Eminescu nu acceptă această variantă de existență "dicatată" irațional de Maiorescu și nu merge la *Societatea Carpații* de unde ar fi urmat să-l ducă Simțion la institutul de nebuni. Maiorescu știa că la *Societatea Carpații* vor fi razii ale poliției lui D.A. Sturdza și Eminescu putea fi arestat (se știe din scrisoarea, pe care am publicat-o ca inedită, lui Slavici către Maiorescu).

La ora 12, poliția programase percheziție și arestări la *Societatea Carpații*.

Societatea Carpații îl avea ca membru de prim rang și pe Mihai Eminescu, dar era condusă de doi agenți ai Vienei, ardelenii Secășanu și Ocășanu.

Eminescu stă la Maiorescu în vizită între 10 și 10,15. La ora 10 și jumătate Maiorescu (după ce-i scrisele lui Theodor Rosetti un bilet de înștiințare, anume că Eminescu a înnebunit și va trebui internat la Suțu), îi scrie o telegramă Mitei Kremnitz pe adresa *Hotel Regal,* în care îi dă un mesaj pentru Rege: **"Leider noch unbestimmt. Sonst alles gut. Titus”.** Telegrama se traduce astfel: *Din păcate, încă incert. Altfel, toate bune. Titus.* (a se vedea comentariile lui Cernăianu).

Citind cuvintele de sub cuvintele telegramei, observăm că din textul german al lui Maiorescu răsare numele lui Eminescu: **"LEIder NoCh UnbEStiMmt. Sonst alles gut. ”**

Sunetele **E I N C U E S M** alcătuiesc numele **EMINESCU**.

Din sunele telegramei nu poți găsi în cuvintele de sub cuvinte nici numele lui Slavici, nici numele lui Kremnitz.

Descifrarea nu este hazardată (ci o omologare a teoriei marelui lingvist Saussure, anume a *cuvintelor de sub cuvinte*). Înarmată cu această telegramă, Mite Kremnitz pleacă cu trenul de ora 13 și se duce la Sinaia, unde Regele se afla deja din ziua de sâmbătă 25 iunie (cum știm din *Jurnalul* lui Carol I, pe care îl scria Mite Kremnitz și din *Monitorul Oficial*).

În ziua de marți 28 iunie 1883, vedem în *Jurnalul* regelui pe care îl scria Mite Kremitz consemnarea expulzării jurnalistului francez Emil Galli, care scria la ziarul *L’Indépendance Roumaine*, care apărea în București, în franțuzește.

Așadar, în *Jurnalul* regelui scris de Mite Kremitz se vorbește de acțiunile poliției executate în această zi și de expulzarea lui Galli. Nicio vorbă despre Eminescu.

Din telegrama lui Maiorescu aflăm că internarea la nebuni, *din păcate* (Leider) este încă incertă, așadar Eminescu nu este încă scos din joc și împins pe calea distrugerii.

Pentru Maiorescu: *altfel*, *toate bune* (*sonst alles gut*). Toate erau bune pentru Maiorescu, în afară de înscrierea lui Eminescu printre nebuni, ceea ce s-ar fi tradus prin: Eminescu este nebun, tot ce a scris în presă nu este real, nici adevărat, nu mai rămâne din el decât poetul, nimic altceva.

Volumul II. Cercul strimt.

Dacă Eminescu ar fi fost nebun, tot scrisul său nu grăia nimic despre realitate. Atunci, toată lumea ar fi fost liniștită: Regele, Brătianu, Carp și D.A. Sturdza nu plănuiau **Tratatul secret** cu Austro-Ungaria (în care se prevedea că Regatul Român nu va intra cu armata în Transilvania), Regina Elisabeta nu era spioana Țarinei, Mite Kremnitz nu era spioana Împăratului Germaniei (și amanta cumnatului Maiorescu și a Regelui Carol I), Maiorescu nu avea harem…

Telegrama lui Maiorescu dezvăluie premeditarea multiplă a crimei, fiind în joc comanditarul, adică Regele, cauza instrumentală, adică Maiorescu și Șuțu, complici la crimă: direct Mite Kremnitz și poate fără știință Ecaterina Slavici și Constantin Simțion.

De la *Societatea Carpații* de autoselectează drept complici: Ocășanu, Secășanu și Siderescu.

Eminescu era absolut conștient de *cercul strimt* în care se mișcă. De aceea s-a ascuns în baia Mitrașevski, unde va sta între orele 11 și 19.

"Memorialiștii” au inventat două episoade în această zi, anume scena în care Eminescu ar fi intrat în cafeneaua Capșa și ar fi amenințat-o cu pistolul pe doamna Capșa (scena este inexistentă, doamna Capșa nu scrie nimic despre așa ceva în Amintirile sale) și că ar fi mers și la Cotroceni ca să-l împuște pe Rege (care se afla la Sinaia din data de 25 iunie).

Ciurcu spune că așa ar fi povestit Ventura. Absolut neadevărat.

Mărturia fundamentală o avem în scrisoarea lui C. Dimitriu, trimisă în 16 iulie 1883 lui Mihai Brăneanu. Iată scrisoarea:

București, 16 iulie 1883

Dragă Mișule,

Un băiat îmi aduse epistola ta aici în suterană și la moment îți răspund. Merindele le voi lua târziu, nu vă mulțumesc, ci doresc ca să vă mulțumesc cât de curând la mine cu o friptură din dobitoacele îndopate ce mi-ați trimis.

Nimic nu se știe despre Opera ta!

Cât despre Eminescu nu mai încape speranță de îndreptare.

Cum am auzit că fratele tău – acum câteva spătămâni –, în loc să plece, a luat bani din toate părțile, umbla agitat ziua-noaptea, cheltuia, iar împrumuta bani etc. și de plecat acasă, nu putea. Avea groază. Însuși a prevestit pe unii amici, să îngrijească de el, că-și va perde mințile.

În cele din urmă brusca pe toată lumea. A amenințat cu revolverul pe Miulescu în prezența lui Ciuflecu; Simțion, inginerul la care stetea mai mult, a observat că nu e lucru curat, noi nu-l mai vedeam, căci el avea concediu de plecare. Eminescu simțindu-se însuși decăzând a simțit totodată că vor fi siliți cei de lângă el să-l asigure la Balamuc. Deci a fugit într-o baie unde a stat mai toată ziua ascuns. Își rupsese toate hainele, aruncându-le în apă. Când s-au dus acolo cu autoritatea, doctori etc., el s-a luptat contra tuturor; a fost și Ocăș; l-au pus în fine în cămașa de forță și l-au dus la Șuțu, unde amicii au să plătească pe lună 300 fr. pentru el. Acolo îl vizitează mai des Ocăș, ducându-i rufe; acum doctoru' nu mai primește pe altcineva, zicând că face rău pacientului. El tot aiurează despre câte în soare și lună!

Are insomnie – deci nu va suferi mult timp!

România liberă e guvernamentală – Laurian pleacă cu o misie în streinătate.

Altfel – Mizerie!

Nu spui unde mergi, te vom revedea în curând?

Salutări lui Peteu și tuturor. Bine și sănătate de la al tău

Dinu

În jurul orei 19, a sosit la stabilimentul de băi Mitrașevki comisarul de poliție C.N. Nicolescu.

Comisarul Nicolescu fusese informat cu câteva ore înainte de Ocășanu și Siderescu că Eminescu ar fi atins de alienație mintală și că se află în stabilimentul de băi din strada Poliției nr. 4, încă de la ora 11.

Așadar spionul austriac Ocășanu a informat poliția română, a lui D.A. Sturdza.

Trebuie să amintim că la Șuțu, tot Ocășanu îi aducea haine curate lui Eminescu, dar nu pentru a avea poetul haine curate ci pentru a vedea dacă Eminescu este mal-tratat cum se stabilise.

Ocășanu este numit în rapoartele secrete ale serviciilor austro-ungare "martirul nostru” și "omul sigur” din interiorul *Societății Carpații*.

Ocășanu era spion austro-ungar și om al poliției române. Deodată apare și Constantin Simțion pe care comisarul Nicolescu îl numește "D-l Constantin Simțion”, în timp ce Eminescu devenise deja "numitul Eminescu”.

Din scrisoarea lui Constantin Dimitriu reținem că Eminescu **s-a ascuns în baia Mitrașevski** și că s-a împotrivit internării sale la Institutul Caritatea, Eminescu "**luptându-se** *contra tuturor*”.

"L-au pus în fine în cămașa de forță și l-au dus la Șuțu”, aceasta este imaginea care ar trebui să cutremure neîncetat istoria României: Eminescu dezbrăcat, băgat forțat în cămașa de forță și dus la spitalul de nebuni, la Caritatea la Șuțu.

După o scrisoarea, aflată în Arhiva A.C. Cuza, în care S.B. spune că a stat în ultimele șapte nopți cu Eminescu cel din izolator (adică între 8-15 iunie 1889), nihilistul nostru a murit tot în cămașă de forță, cu capul zdrobit (document: **Creerii lui Eminescu** de dr. Al. Tălășescu, cel care a avut în mână creierii lui Eminescu).

III. Eminescu la Institutul Caritatea

Eminescu este dus în camașă de forță la Institutul Caritatea, în seara zilei de 28 iunie 1883, în baza Procesului verbal al poliției, semnat de comisarul Nicolescu. La Șuțu, este mal-tratat cu injecții cu mercur, morfină, clor, vezicatoare, băi de picioare, iodură de potasiu. Juridic, rămân două probleme: Eminescu a fost internat la un spital de nebuni fără acordul său și nici cu acordul familiei. Când fratele său, Matei Eminovici, a aflat s-a prezentat la Maiorescu pentru a-l scoate pe Eminescu din institutul de alienați Caritatea. Ceea ce avocatul diabolic Maiorescu a zădărnicit, în baza ideii că numai cel ce l-a internat poate să îl externeze. Maiorescu mai produce și o falsă ciornă de scrisoare (neexpediată) către Gheorghe Eminovici prin care încearcă să inducă ideea că tatăl lui Eminescu și-a lăsat fiul în grija criticului *Junimii*, teoreticianul formelor fără fond. Maiorescu nu l-a vizitat la *Institul Caritatea* pe Eminescu decât o singură dată, împreună cu Doctorul Willhelm Kremnitz, când nu a stat decât un minut, la fel ca și la 1 Ianuarie 1884, la spitalul Ober-Döbling, la Viena. La Șuțu, l-au mai vizitat pe Eminescu spionul austro-ungar Ocășanu (sub pretextul ca îi duce haine curate) și „spionul'' lui Maiorescu, inginerul Constatin Simțion care, în chip impertinent, îl informa pe avocatul diavolului că Eminescu vorbește în hexametri și pentametri. Ironic și distrugător, Eminescu le transmitea că „nu mai știe nici o limbă”. Dar în ce limbă le transmitea nihilistul nostru că *nu mai știe nici o limbă*? În limba supraomului?

1. **Plecarea la Ober-Döbling, la Viena.**

La două zile după semnarea *Tratului secre*t dintre Regatul Român și Imperiul Austro-Ungar, Eminescu este trimis la Ober-Döbling, la Viena. În Gara de Nord, pe peronul gării îl conduc Titu Maiorescu și fiica sa, Livia. Dintr-un fragment de scrisoare, păstrat miraculos, aflăm ce s-a întâmplat pe peronul Gării de Nord. Livia Maiorescu Dymsza îi scria Emiliei Humpel (sora lui Maiorescu):

"București, 21 Octomvrie 1883

Str. Mercur, 1

Dragă mătușă Emilio,

Azi dimineață am văzut la gară pe Eminescu, care a plecat la Viena cu un păzitor și cu d-l Chibici. El fusese adus în cupeu cu o oră încă înainte de plecarea trenului și, după cum ne povesti Ch., trecuse foarte încântat prin străzile puternic luminate de soare, îi făcuseră mai cu seamă mare plăcere numeroasele acoperișuri noui de tinichea. Când ne apropiarăm de cupeu, păzitorul deschise fereastra. Eminescu întinse îndată mâinile afară, se puse la fereastră și, făcându-și un "ochian” din degetul cel gros și din arătătorul ambelor mâini ce-l ținea la ochi și râzând foarte înveselit, spuse lui papa : "Dr. Robert Mayer, marele moment, o conspirație și colo marea domnișoară”; apoi scuipă de câteva ori, începu să râdă și se așeză. Păzitorul ridică geamul și E. continuă să vorbească, scuipă apoi de două ori în geam. În momentul plecării îl neliniști flueratul și sunatul și începu să strige Argus, nu se ridică însă de pe canapea. A devenit ceva mai slab, ceea ce se vede cu deosebire la mânile lui, reduse acum la mânușițe de copilaș, cu păstrarea însă a gropițelor. E palid, ras ca și mai înainte, numai musteața-i e lungă și sprâncenele ciudat de stufoase. Unghiurile ochilor s’au lăsat în jos, ceea ce-i dă o înfățișare de chinez. Expresia este de om obosit, nu mai e nimic din fixitatea ce o avea în ziua, în care, deja nebun, a fost ultima oară la noi, chiar în ziua internării lui. În total, un aspect destul de liniștitor. La drept vorbind, nu prea voiam să merg la gară, te stăpânește un sentiment atât de dureros pentru el, acesta însă dispare cu total la vederea-i. Nu știu cum să mă exprim; la un om sănătos aș califica o asemenea atitudine drept exaltată veselie. În tot cazul, el nu suferă deloc. Vocea-i și râsul lui sunt exact ca mai înainte, cînd făcea mare haz de anecdote popești. Soutzo crede ca nu prea e speranță de îndreptare. Acum s’a dus, fie spre a intra in institutul de Stat la Schlager, fie, de nu va fi loc acolo, la Leidersdorf, unde se află și Cerchez. Papa i-a scris lui C. Popazu, care va fi la gară spre primire.

[Convorbiri literare, 1937, ian.-mai, p. 22-23]

Eminescu era conștient că Maiorescu îl aruncă în gura lupului și, încă, *Argus* era numele dat poliției austriece. În ultimii ani de jurnalistică, Eminescu scrisese despre felonia de la Viena. Nu este de mirare că încercase să îl scuipe pe Maiorescu. E de reamintit și gestul de a face un ochean din degetele mâinii drepte, semn că Ocașanu îi era cunoscut nihilistului nostru ca spion trădător. Eminescu este însoțit de Chibici-Revneanu, care nu va mărturisi nimic în cazul Eminescu, el nespunând decât că „Europa are nevoie de pace”, și asta peste mulți ani.

Eminescu a fost trimis la Viena, grație insistențelor Emiliei Humpel, sora avocatului Maiorescu. Ea îi scria în septembrie 1883 lui Maiorescu: "Îmbolnăvirea lui Eminescu a fost și rămîne pentru mine ceva adînc tulburator. Atunci am scris de îndată Clarei – tu erai deja plecat -, opinînd că ar trebui imediat internat într-unul din spitalele cele mai bune din străinătate. M-am oferit să trimit imediat 200 de franci, iar la nevoie și mai mult. Se pare că atunci nu s-a putut, deoarece erați toți plecați. Pot să-mi exprim acum aceeași părere? Oricît de bine ar fi el găzduit la Sutzo, pentru sănătatea lui nu face nimic. Clara mi-a scris deseori despre el, despre noile simptome și despre faptul că este pierdut. Dar ce știm noi, ce știu de fapt toți medicii bucureșteni la un loc despre asta?”

1. **La Ober-Döbling.**

În sanatoriul particular al doctorului Obersteiner, Eminescu a stat între 2 noiembrie 1883 și 26 februarie 1884. Din dosarul medical, dr. Ion Grămadă a primit un rezumat al tratamentului și al petrecerii timpului de către Eminescu în sanatoriu. Ion Grămadă scrie că a primit rezumatul de la un asistent al spitalului din Ober-Döbling, fiindcă dosarul cu foile de observație asupra pacientului Eminescu ar fi fost luate de un reprezentant al Ambasadei Române la Viena, trimis de P.P. Carp. Obersteiner scrie despre poetul român Mihai Eminescu de la izolare:

"12 Iänner. Von der Isolierabteilung weg. Singt nicht mehr, eher deprimier, giebt nicht mehr die falschen Namen, liest. Besuch Maiorescu's ohne nachhaltigen Einfluss.

24 Iänner. Anscheinend recht gut, giebt über alles passende Antwort, erinnert sich nicht an den Begian seiner Krankheit, teilnehmend, Ernst, freun dich, wünscht Auskunft über seine Verhätnisse.

8 Februar. Recht gut, aber ziemlich verschlossen, kümmert sich sehr viel um das Essen, kann sich nicht recht beschäftigen, liest wenig.

26 Februar. Reist mit Herrn Chibici nach Florenz. Dauer des hiesigenb Aufenthaltes: 2 November 1883 – 26. Februar 1884."

"Herr Eminescu, de la <<isolare>>

Sanatoriul particular / Prof. Obersteiner / Viena, Döbling

Sumar din povestea bolii Domnului Eminescu Mihail.

Pacientul a dus un fel de viață spirituală obositoare și dezordonată. El este unul dintre cei mai prețuiți și eminenți poeți români. De 6 luni, survine o viață neregulată, irascibilă, de 4 luni violentă stare de iritare, delir, diverse halucinații, insomnie, comportare agresivă, vociferări. Primit în sanatoriul dr. Soutzo este tratat cu vezicătoare, băi de picioare, chlor, morfină, iodură de potasiu. Se ameliorează, rând pe rând, stările de iritare violentă, rămâne în continuare delirul.

Starea și decursul bolii.

[2 noiembrie 1883] Foarte confuz, vorbește și cîntă, total dezorientat. Numește diverse persoane cu același nume: regele Norvegiei, regele evreilor, Heinrich Heine, împaratul Chinei și așa mai departe. Uneori, mai iritat, bate în ușă.

8 noiembrie 1883. Criză cu pierderea cunoștinței, ușoare convulsii și mai pe urmă vărsături.

10 noiembrie. Deseori repede iritat, vorbește neîntrerupt în ton de predică, cu pătura în cap, lucruri absurde: Abra-Kadabra. Prin vorbe însuflețite de încurajare, poate fi adus la răspunsuri raționale.

26 decembrie. De un timp, secreție ușoară a urechii drepte.

10 ianuarie. De două zile, mai liniștit.

12 ianuarie. Este scos din secția de izolare. Nu mai cîntă, ușor deprimat, nu mai dă numiri false, citește. Vizita lui Maiorescu nu-l influențează.

24 ianuarie. Pare destul de bine, dă răspunsuri corecte, își amintește de începutul bolii, ia parte la discuții, serios, prietenos, dorește informații în legătură cu situația lui.

8 februarie. Destul de bine, dar rezervat, tăcut, se interesează foarte mult de mîncare , nu se poate preocupa de nimic, citește puțin.

26 februarie. Pleacă cu domnul Chibici la Florența.

Durata șederii în localitate: 2 noiembrie 1883 – 26 februarie 1884."

La Viena Eminescu s-a însănătoșit, fiindcă nu i s-a administrat nici un tratament.

Ceea ce știm din jurnalul și corespondența lui Freud, medic la Ober-Döbling, în 1884.

1. **Crima și documentele ei.**

Crima împotriva lui Eminescu a început prin administrarea mercurului chiar din ziua de 28 iunie 1883. Atunci s-a produs anihilarea lui Eminescu, jurnalistul. Cauzele sunt în principal patru:

1. Cauza politică (situația Europei, Tratatul secret cu Austro-Ungaria, complotul împotriva Regelui Carol I, siguranța Regatului Român)
2. Cauza subiectivă (pătratul amoros: Mite Kremnitz, – Titu Maiorescu, Carol I, Eminescu) (Scrisorile indiscrete trimise Veronicăi Micle, ajunse în mâna lui Caragiale, apoi la C.A. Rosetti).
3. Lupta pentru supremație simbolică: boala supremației la Carol I și Titu Maiorescu („gelozia", invidia, ura distrugătoare contra lui Eminescu).
4. Afacerile dezvăluite de Eminescu ca jurnalist (Stroussberg, Warshawski etc.).

Crima și documentele ei se găsesc în dosarele 968/1883, 1568/645//1889, certificate medicale, telegrame, articole, rapoarte ale servicilor secrete, corespondență. Doctorul Șuțu recunoaște în *Autopsia lui Mihai Eminescu* (Ms. I, 1, publicat de mine în facsimil color inedit, în **Eminescu a fost ucis,** în **Memorialul Mihai Eminescu,** în **Arhiva Mihai Eminescu,** ms. I, 1): "Eroare. Eminescu n-a avut sifilis."

VII. Inculpații acestei crime multiple: Regele Carol I, Titu Maiorescu, D.A. Sturdza, Doctorul Șuțu și complicii: Mite Kremnitz, P.P. Carp, I.C. Brătianu, Ocășanu, Secășanu, Siderescu, Simțion…

VIII. *Tratatul secret* în economia crimei împotriva lui Eminescu.

Situația explosivă începând din 27 iunie 1883, până în 30 octombrie 1883. Libertatea presei – o problemă pentru politicenii Europei.

1. **Amantele și rolul rol în afacerea Eminescu**.

Regina Carmen Sylva, Mite Kremnitz, Ecaterina Slavici, Veronica Micle

1. **Serviciile secrete.**

Reconstituirea crimei după rapoartele serviciilor secrete (documente secrete din mai multe arhive ale serviciilor secrete europene, în bună parte inedite).

Ambasadorii, prim-miniștrii și împăratul Austriei.

Politicienii români: Carol I, I.C. Brătianu, P.P. Carp, D.A. Sturdza.

1. **Ultimul *Interogatoriu* și moartea lui Eminescu.** Se publică facsimil după originale din dosarul 968/1889, inedit precum și o mărturie- scrisoare a îngrijitorului care l-a vegheat pe Eminescu în ultimele 7 nopți de viață la institutul doctorului Șuțu.

XII. Procesul Eminescu contra României.

Dosarul cuprinde documentarul complet al unui proces care va avea loc cu adevărat.

Eminescu ne-a lăsat în agenda sa, ms. 2292, (fila 38r), testamentul, încrustat. Agenda lui Eminescu este o mărturie greu încifrată pe care Eminescu a lasat-o ca **secret sacrificator**. Îi trasmisese lui Maiorescu, anume, că este *ein aufgegebener Mensch*, un om sacrificat.

Doctorul Tălășescu, ținând creierul lui Eminescu în mână văzuse, „așchiile țestei capului zdrobită de o mână criminală" și creierul „ucis de o violență crudă".

Îmi plac versurile următoare din *Scrisoarea a III-a* :

"Au prezentul nu ni-i mare? N-o să-mi dea ce o să cer?

N-o să aflu într-ai noștri vreun falnic juvaer?

Au la Sybaris nu suntem lângă capiștea spoielii?(…)

Dintr-aceștia țara noastră își alege astăzi solii!

Oamenii vrednici ca să șază în zidirea sfintei Golii (…)

Ne fac legi și ne pun biruri, ne vorbesc filosofie

Patrioții!"

Vouă vă plac, domnilor contemporani ?

Academicianul Nicolae Manolescu e incult în materie de Eminescu față de Eugen Simion. Ceea ce este aproape același lucru, degeaba îl jignește cu apelativul Poulidor. Manolescu a mai și târât după el o rețea de perieci, între care la loc de cinste este Ion Pop, o nulitate.

Ca atare:

(http://www.ziaristionline.ro/2015/03/02/nae-georgescu-despre-cartea-lui-eugen-simion-maladia-lui-eminescu-si-maladiile-imaginare-ale-eminescologilor-sute-de-greseli-tipografice-de-limba-acord-mai-ales-de-informatie/)

1. *Prima chestie ar fi că* ***semnatarii nu sunt în chestie.***
2. *A doua chestie este că academicienii nu știu limba română.*
3. *A treia chestie, gravă, e că academicienii plagiază în această carte.*
4. *A patra chestie, a lui Eugen Simion, este că îngrămădește în broșură două falsuri: 1. cererea către Prim-președinte, din Dosarul de interdicție 1568, din 1889; 2. Rapportul medico-legal semnat de doctorul „indescifrabil".*

Autorii articolelor nu cunosc epoca Eminescu. În special cauzele pentru care Maiorescu l-a internat în cămașă de forță pe Eminescu la Institutul Caritatea, în ziua de 28 iunie 1883 (Aurel Ioan Pop știe vag, dar nu poate să aprofundeze problemele Tratatului secret cu Austro-Ungaria). În chestiuni de neștiință a limbii române, voi da două exemple din Ioan Aurel Pop, Cecilia Cârja, Ioana Bonda–*Mihai Eminescu. Repere biografice.*

Primul exemplu. Scriu autorii: „Perioada petrecută de Eminescu la *Timpul* coincide cu manifestarea plenară a dragostei pentru Veronica Micle, deoarece soțul acesteia a murit în august 1879. Frenezia acestei relații, cu momente de fericire „dureroasă" dar și de conflicte și rupturi inevitabile contribuie la șubrezirea sănătății poetului…"

Al doilea exemplu. Iar scriu autorii: „Imposibilitatea de a scrie poezii în timpul zilei, pregătirea gazetei răpindu-i tot timpul, îl determină să lucreze noaptea la proiectele sale poetice. Atât Slavici, care-l găzduia în 1882-1883, cât și nepotul acestuia Ioan Russu-Șirianu, surprind în memoriile lor momente când toată noaptea, îmbrăcat „în scurtucul său gros, mâncat de vreme" făcea zgomot căutându-și o carte sau râșnindu-și cafeaua pentru a putea rămâne treaz." Dacă nu mi-ar fi milă de academicianul Eugen Simion, l-aș pune să-l caute pe Ioan Russu-Șirianu în 1883, în casa din strada Amzei nr. 6…

Violarea involuntară a limbii române depășește codul penal al inteligenței.

Dar, în afară de faptul că academicienii nu știu istorie literară și nu știu nici limba română, mai și plagiază, precum „acad. Victor A. Voicu, membru titular al Academiei Române", piesa de rezistență pe care miza bietul Eugen Simion care a reținut, încă din prefață, că mercurul provoacă „distensie abdominală și flatulantă". Cum e posibil, Eugen Simion, să nu înțelegi din tragedia lui Eminescu decât flatulența? Biet chenodoct Siomion! Ca pedeapsă pentru incultura academicienilor vom afișa plagiatul academicianului Victor A. Voicu. Acest academician plagiază în articolul *A contribuit intoxicația iatrogenă cu mercur la patografia lui Eminescu?* (publicat în broșura lui Eugen Simion, *Maladia lui Eminescu*, pag. 63-76) ceea ce scrisese Dr. Ion Nica în *Eminescu. Structura somato-psihică* (1972, pag. 225).

Iată plagiatul academicianului Victor A. Voicu, metalambanistul lui Eugen Simion:

după tratament la o casă de sănătate din Viena. Doctorul Șuțu comentează că restabilirea a fost dificilă și niciodată completă. Eminescu în 1884 revine la locul său natal, și își reia activitatea. Din lucrarea Dr. Ion Nica (20) considerată de referință în domeniu, rezultă că ultimii săi ani din viața poetului se caracterizează printr-o profundă melancolie care-l rupea de concretul existenței. Această stare era întreruptă de rare și scurte perioade de excitație. Se descrie o fizionomie care exprimă suferință morală, depresie, muțenie, lentoare și dificultate în răspunsurile la întrebări. Autorul citat subliniează că Eminescu „*va rămâne acelaș bolnav nefericit pe care-l obsedează cel mai penibil durerile morale*" (pag. 225). Aceste simptome caracterizate prin starea depresivă, cu constientizarea bolii, cu pesimism și autoacuzare se manifestă încă de la debut (1883, 1884).

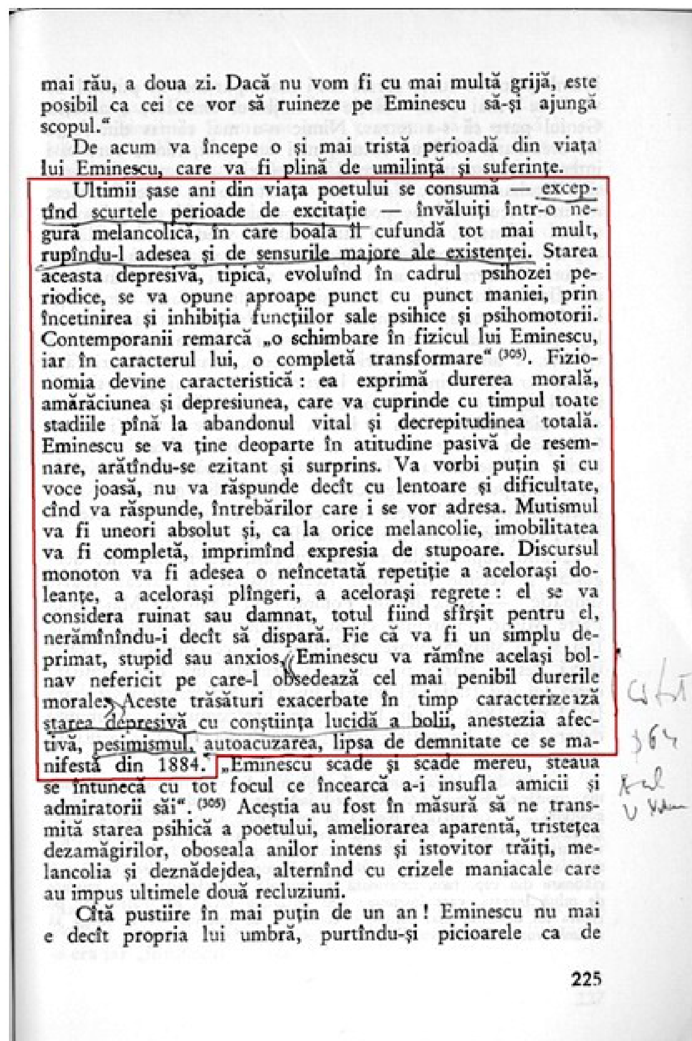
Un alt medic remarcabil care s-a dedicat patografiei lui Eminescu, ne referim la

(http://www.ziaristionline.ro/wp-content/uploads/2015/03/Plagiat-Voicu-Eugen-Simion-Eminescu.jpg)

Victor A. Voicu – *A contribuit intoxicația iatrogenă cu mercur la patografia lui Eminescu?*

(in Eugen Simion, Maladia lui Eminescu… pag. 64)

Voicu plagiază din cartea Dr. Ion Nica, apărută din 1972. Așadar descoperirile Academiei lui Simion erau mult mai vechi, numai stalinistul de la *Lupta de clasă* nu aflase de ele. Iată pagina din Dr. Ion Nica de unde a plagiat metalambanistul Voicu:

mai rău, a doua zi. Dacă nu vom fi cu mai multă grijă, este posibil ca cei ce vor să ruineze pe Eminescu să-și ajungă scopul."

De acum va începe o și mai tristă perioadă din viața lui Eminescu, care va fi plină de umilință și suferințe.

Ultimii șase ani din viața poetului se consumă — exceptînd scurtele perioade de excitație — învăluiți într-o negură melancolică, în care boala îl cufundă tot mai mult, rupîndu-l adesea și de sensurile majore ale existenței. Starea aceasta depresivă, tipică, evoluînd în cadrul psihozei periodice, se va opune aproape punct cu punct maniei, prin încetinirea și inhibiția funcțiilor sale psihice și psihomotorii. Contemporanii remarcă „o schimbare în fizicul lui Eminescu, iar în caracterul lui, o completă transformare" (305). Fiziomonia devine caracteristică : ea exprimă durerea morală, amărăciunea și depresiunea, care va cuprinde cu timpul toate stadiile pînă la abandonul vital și decrepitudinea totală. Eminescu se va ține deoparte în atitudine pasivă de resemnare, arătîndu-se ezitant și surprins. Va vorbi puțin și cu voce joasă, nu va răspunde decît cu lentoare și dificultate, cînd va răspunde, întrebărilor care i se vor adresa. Mutismul va fi uneori absolut și, ca la orice melancolie, imobilitatea va fi completă, imprimînd expresia de stupoare. Discursul monoton va fi adesea o neîncetată repetiție a acelorași doleanțe, a acelorași plîngeri, a acelorași regrete : el se va considera ruinat sau damnat, totul fiind sfîrșit pentru el, nerămînîndu-i decît să dispară. Fie că va fi un simplu deprimat, stupid sau anxios, Eminescu va rămîne același bolnav nefericit pe care-l obsedează cel mai penibil durerile morale. Aceste trăsături exacerbate în timp caracterizează starea depresivă cu conștiința lucidă a bolii, anestezia afectivă, pesimismul, autoacuzarea, lipsa de demnitate ce se manifestă din 1884. „Eminescu scade și scade mereu, steaua se întunecă cu tot focul ce încearcă a-i insufla amicii și admiratorii săi". (305) Aceștia au fost în măsură să ne transmită starea psihică a poetului, ameliorarea aparentă, tristețea dezamăgirilor, oboseala anilor intens și istovitor trăiți, melancolia și deznădejdea, alternînd cu crizele maniacale care au impus ultimele două recluziuni.

Cîtă pustiire în mai puțin de un an! Eminescu nu mai e decît propria lui umbră, purtîndu-și picioarele ca de

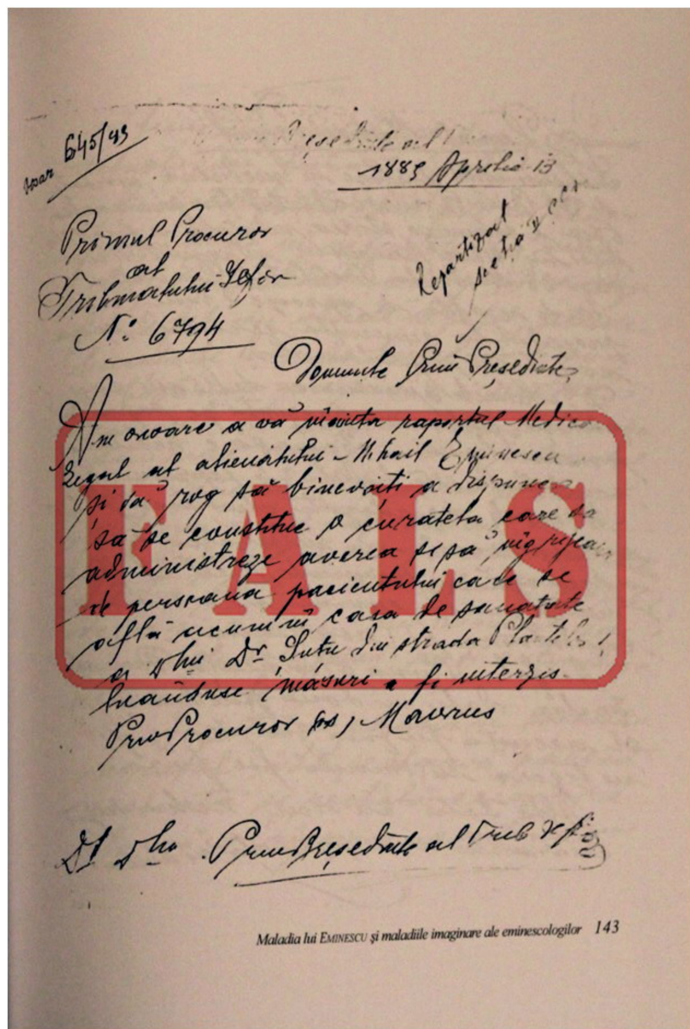
225

(http://www.ziaristionline.ro/wp-content/uploads/2015/03/Plagiat-Voicu-Eugen-Simion-Eminescu-2.jpg)

Dr. Ion Nica – *Mihai Eminescu. Structura somato-psihică*

(pag. 225)

Falsurile înghesuite de Eugen Simion la sfârșitul *Maladiei lui Eminescu* (la ideea lui Beliș) vor rămâne celebre în istoria prostiei românești. Despre ce este vorba? Cererea către Prim-Președinte (copiată de o mână anonimă după transcrierea defectuoasă a lui Aug. Z.N. Pop, cu lipsuri și alte erori), celebra cerere din **Dosarul de interdicție 1568 / 1889**, este dată ca o copie după originalul din dosar. **Iată falsul din** *Maladia lui Eminescu* (pag. 143):

1883 Aprilie 13

Primul Procuror al Tribunalului Ilfov
No 6794

Domnule Prim Preşedinte,

Am onoare a vă înainta raportul Medico Legal al alienatului Mihail Eminescu şi vă rog să binevoiţi a dispune să se constitue o curatelă care să administreze averea şi să îngrijească de persoana pacientului care se află acum în casa de sănătate a d-lui Dr. Şuţu din strada Plantelor, luându-se măsuri a fi interzis.

Prim Procuror (ss) Maurus

D-lui Prim Preşedinte al Trib. Ilfov

Maladia lui EMINESCU şi maladiile imaginare ale eminescologilor 143

(http://www.ziaristionline.ro/wp-content/uploads/2015/03/Fals-maladia-lui-Eminescu-Eugen-Simion-Dosar-Constantin-Barbu.jpg)

Am publicat cel dintâi, în facsimil color, după original, cele două dosare de interdicție ale lui Eminescu. Cel din 1883 și cel din 1889. Republicăm (pentru a cincea oară) coperta Dosarului 1568/1889 și fila, în facsimil color, după original, a cererii către Prim-Președinte împreună cu documentul în cauză, în contrapartidă față de cel prezentat de Eugen Simion în fals ca fiind original.

ROMANIA

Anul 1889 Luna Aprilie 13

PRIMUL-PROCUROR
PE LÂNGĂ
TRIBUNALUL ILFOV

No. 6794

Domnule Prim Presedinte

Am onóre a vě înainta pe lângă acesta raportul medico-legal registrat la No. 6055/89 privitor pe alienatul Mihail Eminescu şi vě rugăm se bine voiţi a dispune se se Constitue o Curatelă care se administreze averea şi se îngrijească de persóna pacientului care se află acum la Casa de sanatate a D-lui Dr Suţu din strada Plantelor No. 9 luându-se măsuri spre a fi interdis.

Primiţi vě rog asigurarea consid. nóstre.

Prim Procuror
G. A. [illegible]

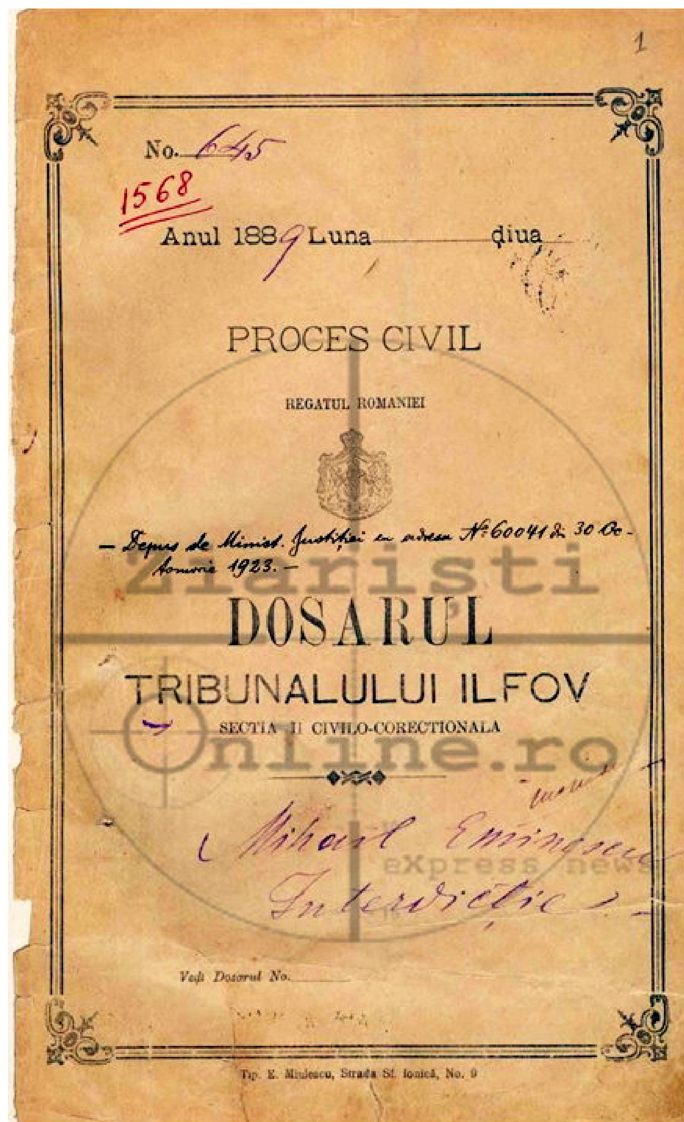
Şeful Cancelariei
[illegible]

D-salle
Domnului Prim Presedinte

ziaristi online.ro eXpress news

(http://www.ziaristionline.ro/wp-content/uploads/2015/03/1989-Incarcerarea-lui-

Eminescu-Document-Const-Barbu-Ziaristi-Online.jpg)

No. 645

1568

Anul 1889 Luna ______ ḑiua ______

PROCES CIVIL

REGATUL ROMANIEI

— Depus de Minist. Justiției cu adresa Nr 60041 d. 30 Octomvrie 1923. —

DOSARUL

TRIBUNALULUI ILFOV

SECTIA II CIVILO-CORECTIONALA

Mihail Eminescu

Interdicție

Veḑi Dosarul No. ______

Tip. E. Miulescu, Strada Sf. Ionică, No. 9

(http://www.ziaristionline.ro/wp-content/uploads/2015/03/Dosarul-de-Interdictie-al-lui-Eminescu-Const-Barbu-Ziaristi-Online.jpg)

Al doilea fals este „Raport medico-legal" semnat de „dr. Suțu, dr. Petrescu, dr. Indescifrabil". Iată falsul înghesuit de academicianul Eugen Simion (după ideea Beliș) în *Maladia lui Eminescu* (pag. 144-146). Aceeași mână anonimă, cuvinte lipsă, transcrieri eronate. În plus, cel de-al treilea doctor semnează **„dr. Indescifrabil".**

Raport Medico-Legal

Subsemnaţii doctori în medicină invitaţi de Dl. Prim-Procuror al trib. Ilfov prin adresa 5717 a examina starea mintală a facultăţilor lui Mihail Eminescu, întrunindu-ne azi 23 Martie la Institutul Caritatea, unde se află de aproape 2 luni, am procedat la cuvenita cercetare, şi am constatat următoarele:

Dl. Mihail Eminescu ca de 45 ani con-stituţie forte nu prezintă pe suprafaţa corpului leziuni. – Figura sa e hebetată, căutătura este lipsită de expresiune, Mişcările dezordonate, atitudinea p[illegible] cuviincioasă. – La întrebarea ce i se adresează nu răspunde direct, el pronunţă multe cuvinte cu o voce cântătoare şi monotonă. –

Astfel: Bună-dimineaţa Domnule Doctor dati-mi două pachete ţigări şi aceasta fie azi fie seara fie cu ţigară în mână fie fără. –

Altă-dată el nu echo repetă cuvintele ce se pronunţă înaintea

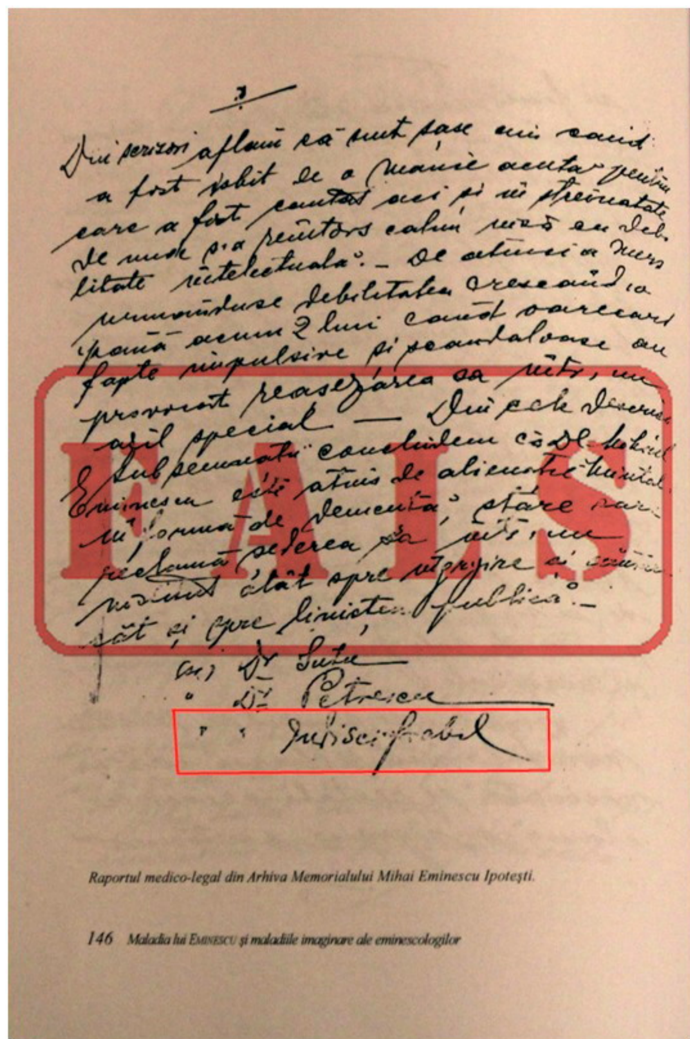
FALS

(http://www.ziaristionline.ro/wp-content/uploads/2015/03/Fals-Raport-Medico-Legal-Eminescu-Eugen-Simion-1.jpg)

și fine une-ori stând singur deprime
monologuri fără sens. —
Această turburare este și mai
pronunțată în diferitele lui acte
Astfel plimbându-se în grădină culege
fel de fel de obiecte de pe jos, petricele
bucăți de lemn de hârtie ce le pune
în buzunar crezând că sunt obiecte de
valoare. De asemenea strică cu mâna
sau rupe orice gazete în așternutul
său, hainele sale, obiecte de casă
etc. un mod neconștient ca o
trebuință de a-și exercita activitatea.
Atenția sa e cu totul absentă neavând
de a și-o fixa un moment trans-
punsiunile sale fiind ca și automatice
și mașinale. —
Digestia și somnul se execută
normal însă se observă pareză
vezicală și rectală ceiace se
datorează o nigrajire continuă

FALS

(http://www.ziaristionline.ro/wp-content/uploads/2015/03/Fals-Raport-Medico-Legal-Eminescu-Eugen-Simion-3.jpg)

3

Din scrisori aflăm că sunt șase ani când a fost lovit de o manie acută pentru care a fost căutat aici și în străinătate de unde s-a reîntors calm însă cu debilitate intelectuală. — De atunci a mers urmându-se debilitatea crescând ca până acum 2 luni când oarecari fapte impulsive și scandaloase au provocat reașezarea sa într-un azil special — Din cele de mai sus subsemnații conchidem că D-l Mihail Eminescu este atins de alienație mintală în forma de demență, stare care reclamă ședere sa într-un [illegible] atât spre îngrijire și [illegible] cât și spre liniștea publică. —

(ss) Dr Șutzu
" Dr Petrescu
" " Indescifrabil

Raportul medico-legal din Arhiva Memorialului Mihai Eminescu Ipotești.

146 Maladia lui Eminescu și maladiile imaginare ale eminescologilor

(http://www.ziaristionline.ro/wp-content/uploads/2015/03/Fals-Raport-Medico-Legal-Eminescu-Eugen-Simion-3.jpg)

Republicăm, din **Dosarul de interdicție 1568/1889**, **Raport medico-legal,** în facsimil color după original.

Mart 24/84
5033

D. lui Prefect - Poliția
Prim Procuror
S. Voinescu Bălț 13 [illegible]

Raport medico-legal

Subsemnații doctori în Medicină invitați de d. Prim-Procuror Trib. Ilfov, prin adresa N. 5717 a examina starea facultăților mintale lui Mihail Eminescu, întrunindu-ne astăzi 23 Martie la Institutul Caritatea, unde se află de aprópe două luni, am procedat la cercetare și am constatat următorele:

D. Mihail Eminescu, ca de ani 45, constituție forte nu presintă pe suprafața corpului lesiuni remarcabile. Figura sa este hebetată, căutătura este lipsită de expresiune. Mișcările desordonate, attitudinea puțin convinciósă.

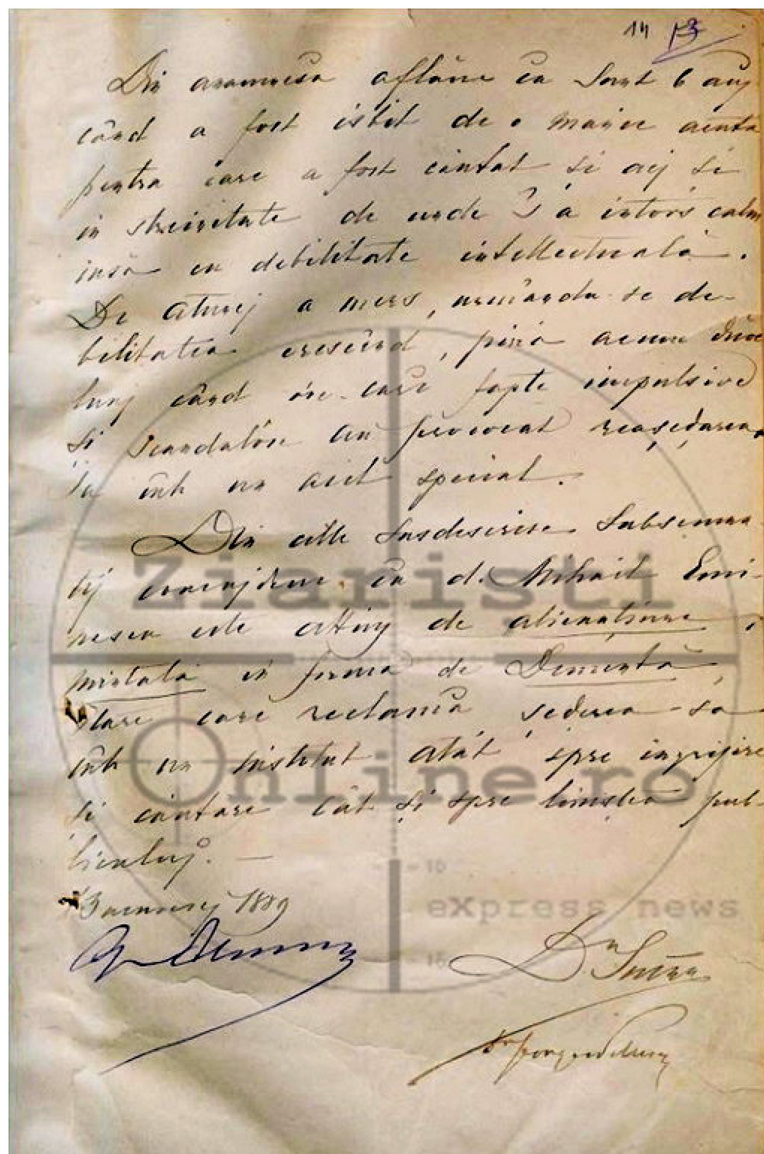
La întrebările ce i se adresă nu respunde direct, el pronunță unele cuvinte, cu o voce cântătóre

Ziariști Online

(http://www.ziaristionline.ro/wp-content/uploads/2015/03/Raport-Medico-Legal-Eminescu-Dosar-de-Interdictie-Document-Const-Barbu-Ziaristi-Online-1.jpg)

și monotonă. Astfel: bună dimineața
d. doctor, dați-mi două pachete de
țigări. Și aceasta fie diua, fie seara,
fie cu țigară în mână, fie fără.
Altă dată ca un echo repetă cuvin-
tele ce se pronunță înaintea sa; iar
une ori stând singur exprimă
monologuri fără sens. — Această tul-
burare este și mai pronunțată în
diferitele lui acte. Astfel plimbân-
du-se în grădină culege felurite
obiecte de pe jos, petricele, bucăți
lemn, de hârtie ce le pune în buzu-
nar, credând că aceste obiecte sunt de
valoare; dacă ~~...~~ sistyica în mâini sau rupe
ce găsește, așternutul său, hainele
sale, obiecte din cauză este un mod
neconștiinte, ca o trebuință de a-și exer-
cita activitatea. Attențiunea sa este în
total absentă, incapabil de a-și
fixa un moment, răspunsurile sale
fiind ca și automatice și mașinale.
Digestiunea și somnul se execută
normal, însă se observă parcă o
cata și [illegible] ceea ce reclamă
o îngrijire continuă.

(http://www.ziaristionline.ro/wp-content/uploads/2015/03/Raport-Medico-Legal-Eminescu-Dosar-de-Interdictie-Document-Const-Barbu-Ziaristi-Online-2.jpg)

Din anamneză aflăm că sunt 6 ani când a fost isbit de o manie acută pentru care a fost căutat și aici și în streinătate de unde s'a întors calm însă cu debilitate intelectuală. De atunci a mers, mărindu-se debilitatea crescând, până acum două luni când prin niște fapte impulsive și scandaloase au provocat reașezarea lui într'un azil special.

Din cele susdescrise subsemnații conchidem că d. Mihail Eminescu este atins de alienațiune mintală în forma de Demență [illegible] care reclamă șederea sa într'un institut atât spre îngrijire și căutare cât și spre liniștea publicului. —

[illegible] Februarie 1889

[illegible] Dr. Sutzu

Doctorii se numesc: ***Alexianu, Sutzu, Petrescu***

Îi transcrie lui Eugen Simion, Beliș: ***Indescifrabil.***

În istoria eminescologiei, catalulul indimenticabil Eugen Simion va semna: **Indescifrabil**.

Lui Eugen Simion, Eminescu i-ar fi dedicat o poezie anume:

Scrisori din Cordun

Sună pietricică-n vale,
Cine-a pus țara la cale
Și acum la bătrânețe
S-a întins pe criticale?

Ți-am citit cu indulgență
Și cu-amor eu criticaua,
O hazlie-impertinență,
Bat-o poarca, mânce-o caua.

Zice Darwin după tine
Cum că omul e-o maimuță -
Simt humorul de gorile
Când dezmiard-o pisicuță.

Pisicuță criticoasă,
Ce îți speli curata labă
Și-ți întorci dulce mustața,
Fii de treabă, fii de treabă.

Nu se scuipă-așa în oameni,
Nu se mâncă astfel linte.
Fă politică, iubito,
Fii cuminte, fii cuminte!

Acolo vei puté spune
Tot ce vrei - căci ș-așa nime
Nici te-aude, nici te crede,
O sublime, o sublime.

Nu se trec la noi potcoave
De la iepe demult moarte -
Pune-te de-nvață, dragă:
Nu știi carte, nu știi carte.

La bătrânețe, Simion, răspândacul kominternist, s-a pus pe criticale. Încă de pe vremea *Luptei de clasă*, ca discipol umil al lui Kemenov, îl confirmase deja pe Darwin.

După ce a pus mâna pe falusul realismului socialist, Simion nu și-a mai spălat *curata labă*.

Însă, ceva este indepingibil:

Sublimul Simion nu știe carte.

Și a te afla în treabă în eminescologie e periculos. Foarte periculos!

ANEXE DOCUMENTARE

1. ***Dr. Sutzu. [Autopsia lui] (http://www.ziaristionline.ro/2013/12/22/document-eminescu-nu-a-avut-sifilis-constantin-barbu-regele-si-maiorescu-sau-despre-uciderea-lui-eminescu/)*** *(http://www.ziaristionline.ro/2013/12/22/document-eminescu-nu-a-avut-sifilis-constantin-barbu-regele-si-maiorescu-sau-despre-uciderea-lui-eminescu/)DOCUMENT OLOGRAF disponbil în volumul* ***"Constantin Barbu – Eugen Simion, inchizitorul ramolit. Interviu realizat de Costin Crețu"****, Editura Revers, Craiova, 2015 – Replica la volumul* ***„Maladia lui Eminescu și maladiile imaginare ale eminescologilor"****, Fundația Națională pentru Stiință și Artă, coordonator Eugen Simion*

Mihail Eminescu

2. *Dr. Al. Tălășescu.* ***Creerii lui Eminescu***

Creerii lui Eminescu

De Dr. Al Tălășescu.

În schița lui Caragiale „În Nirvana" pe care "Românul" de la 13/26 Iunie c. a publicat-o din nou după 24 ani de la prima ei aparițiune, ingeniosul scrutător al sufletelor pătimașe descrie cu pana sa măiastră împrejurările în cari descoperise primele licăriri geniale ale lui Eminescu.

La moartea poetului, marele dramaturg îi făcea apoteoza adolescenței sale!

Nirvana!.., Caragiale într-adevăr credea în Nirvana lui Eminescu, căci sufletele mari nu cunosc obstacole în căutarea semenilor lor dispăruți până și dincolo de stele. Astăzi însă, când însuși Caragiale a plecat pe calea Nirvanei putea-va oare să regăsească în vecinica lui fericire acel cap de copil coborît din icoană? Ori va trebui să renege ce scrisese atunci cu toată credința sufletului său, exclamând: „Nu, nu, Eminescu nu se găsește în Nirvana, sufletul lui cinstit și schilodit e încă tot un suflet pribeag lipsit de fericire!?

Nirvana este îndestularea perfectă a vieții spirituale superioare, în așa mod ca ea să poată trece în culmea fericirei direct la nemurire. S'a realizat oare aceasta binefacere superioară a lui Eminescu? Putut-a trece el oare în Nirvana fără să i se fi împlinit ceea ce dorea cu atâta ardoare în Variantele lui cari sunau ca un suprem cântec al lebedei:

„Mai am un singur dor:

In liniștea scrii

Să mă lăsați .să mor

La marginea Mării…”

sau:

„De-oi adormi curând

În noaptea uitării,

Să mă duceți tăcând

La marginea mării…”

sau:

„Și nime ‘n urma mea

Nu-mi plângă la creștet.

Frunzișului veșted

Doar vântul glas să dea

În liniștea serii,

Să mă îngropați, pe când

Trec stoluri sburâud,

La marginea Mării.”

sau:

„Vor arde în preajma mea

Luminele ‘n dealuri

Izbind s'or frământa

Eternele valuri.

sau:

Cum n'oi mai fi pribeag

De-atunci înainte

M'or troeni cu drag

Aduceri aminte;

Ce n'or ști că privesc

O lume de patimi

Pe când liane cresc

Pe singurătate-mi..,"

De ce n'au căutat oare amicii și admiratorii lui Eminescu să îndeplinească acest testament care caracterizează așa de mult sufletul sbuciumat al marelui poet? Unde și-a exprimat Eminescu dorința să viețuiască pe malul Dunării la Galați d. ex. Pentru ce în loc să aibă un sarcofag măreț ca al unui mare nemuritor al neamului românesc, și pe sarcofag să zacă în eternă odihnă statuia lui dormindă, vecinic cugetătoare sub teiul sfânt, — el zace în cimiterul suprapopulat al Bucureștilor, în mijlocul acelora cari atât de mult îl mâhneau, între acei de cari așa de mult fugea?

Până ce trăia se putea feri de ei. Acum însă când l-au închis spre eternitate între patru scânduri, când nici nu mai poate să-și manifesteze nemulțumirea, este silit să stea necontenit în vecinătatea și în societatea lumei care i-a cauzat (http://zr.it) moartea prematură.

N'ar fi oare cel mai sfânt act de pietate din parte-ne ca să îndeplinim dorința supremă, modesta cerința spre fericirea eternă, intrarea în Nirvana a sufletului îndurerat al poetului?

Atunci sufetul lui n'ar mai fi pribeag, recunoștința lui va fi complectă. Va repeta mereu:

„Cum n'oi mai fi pribeag

De-atunci înainte

M'or trecui cu drag

Aduceri aminte !…"

El, nenorocitul poet al neamului românesc s'ar liniști sufletește și cu dragoste ne va binecuvânta de acolo dintre stele unde își va lua loc d'asupra mormântului său. Realizând aceasta ultima lui dorință îl vom putea imagina și noi pe Eminescu la Nirvana lui, în fericire vecinică cu figura blândă și mereu meditatoare!…

Meditatoare? Peste putință! Lui Eminescu îi este închisa Nirvana! El n'a avut parte pe lume să treacă întreg de la viață la nemurire; corpul lui Eminescu după moarte, întocmai ca sufletul lui în viață, a fost mutilat în mod barbar: cu partea cea mai nobilă a ființei lui s'a petrecut cel mai sălbatec sacrilegu din lume. Trebuie să mărturisesc că o remușcare crudă mă tortureazâ de 24 ani pentru vina mea de a fi tăinuit ce nu-mi aparținea numai mie, ci era a întregului neam românesc.

Eminescu murise subit, pe când nimeni nu se aștepta la un așa deznodământ fatal, ireparabil. Cum și de ce? Nimeni nu știa afară de cei de la Casa de Sănătate a doctorului Șuțu, unde își lâncezea ultimele licăriri de viață cu spiritul rătăcit.

În același timp duceam o viața retrasă de student într-un ungher științific al lumei celei mai realiste, lipsită de orice iluziune poetică. În fiecare zi rupeam fără milă petale din florile frumoase ale poeziei, cari îmi împodobiseră cu abundență zilele senine și nouroase ale juneței mele. Știința anatomiei patologice și a bacteriologiei adusă de curând la noi de profesorul Babeș ne entusiasma pentru cu totul altceva decât poezia. Ele deșteptau totuși o stranie însuflețire pentru misteriile unei lumi necunoscute, pentru pătrunderea cu mintea, nu numai cu credința și cu cugetul plin de speranță în existența cea tainică de dincolo de mormânt într-un mod cu totul nou, înălțător.

Nu știam nimic de moartea lui Eminescu. A doua zi ni se aduce la Institutul Babeș, unde eram preparator, într'un vas o bucată de creeri, mult să fi fost o pătrime, Par'ca-l văd și azi înaintea ochilor mei, deși sunt ani de atunci. O mână profană, brutală și poate cu un instrument impropriu tăiasă o scobitură mare în creeri, cum ai tăia dintr'un măr stricat, pentru ca să pună în evidență partea acoperită de sânge, de răni provocate de așchiile țestei capului sdrobită de o mână criminală. Era o bucată de creer proaspăt maltratat în viață, ucis de o violență crudă și mutilat după moarte.

În primul minut m'a interesat numai partea lui anatomică si văzându-l așa de neomenos secționat m'am grăbit a-l putea aduce in stare stabilă pentru știință. Este o regulă anatomică că organele patologice trebuesc aduse întregi la muzeu pentru a putea studia rapoartele între diferite părți sănătoase și bolnave ale organului respectiv, precum și pentru estetica obiectului.

Așadar era foarte legitimată indignarea mea de modul neștiințific și neestetic cum ni se adusese acea parte de creer. În primul moment fără nici o formalitate iau încetinel acei creeri, îi spăl de sânge la robinetul de apă și am grije ca fragmentele cari atârnau printre degetele mele să nu se rupă și-l așez cu precațiune

într-un vas de sticlă cu capac. În acel moment întreb omul care adusese piesa, dacă are vre-o adresă de la spital, ca de regulă. Mi-a răspuns că n'are nimic de la spital că el e la Dr.-ul Suțu și-mi întinde un bilet. Mânile fiindu-mi ocupate îmi arunc ochii pe bucata de hârtie-din mâna omului și cetesc numai trei cuvinte: „Creerul lui Eminescu".

Sunt douăzeci și patru de ani de atunci, dar deași viețui tot atâtea secole, n'aș putea uita impresiunea acelei clipe. Fulgerul care, vroind să dovedească micimea făpturilor omenești, trezește în altar și prăbușește domul gigant al artei omenești, pe care l-au înălțat spre închinare științei supraomenești, nu poate să aibă un efect mai sguduitor pentru acele pietre, cum a avut pentru toate celelalte măruntaelor mele din creștet până în picioare vederea acelor trei cuvinte pe când degetele mele se împăstau printre circonvoluțiunile celui mai preamărit creer al neamului românesc, pentru care ca din copilărie avusesem nu numai admirațiune, ci un adevărat cult.

În acea substanța nervoasa moartă parcă acumulase în viață atâta putere electrică în cât simțeam că mă frige la mână.

Prima reflexiune ce mi-a trecut prin minte a fost o altă indignare sub motivul că nici un român n'ar fi comis asemenea sacrilegiu asupra celui care căzut victima cugetărilor sale adânci turnate în forma cea mai artistică, ce existase până atunci în limba româneasca, asupra celui care cu „Doina" lui deșteptase întreg neamul românesc "De la Nistru pîn' la Tisa". Entusiasmul și indignarea mea era legitimă.

Cât am stat privind fix acele moaște până să mă trezesc din visările mele pentru a-mi îndeplini datoria momentului, nu mai știu. Știu c'a venit fostul meu coleg de laborator și amic, Marinescu ilustrul nostru nevrolog de azi, care după primul resentiment de revoltă sufletească față de maltratarea creerului lui Eminescu, îmi atrase atențiunea admirând conformațiunea extraordinară a circonvoluțiunilor lui voluminoase separate de șanțuri adânci, întocmai cum citează autorii de Anatomie despre creerii oamenilor geniali, cari au pus în coordinare directă lucrările lor neperitoare cu desvoltarea firească a creerilor lor.

Prof. Babeș ne-a atras atențiunea să fim discreți asupra acestui caz. De altfel ori cât de revoltați să fi fost, eram studenți cari ne știm.. profesorii în special pe Dr.-ul Șuțu care era iubit de toți elevii lui. Deci procedarea puțin științifică în tehnologia autopsiei pe atunci era o greșală mare numai în ochii noștri, elevii profesorului Babeș, iar atitudinea neromânească ce reeșia din faptul mutilării cadavrului – adecă exact zis, al creerului – ce nouă în acel moment ni s'a părut un sacrilegiu, poate colegilor noștri de la medicina, mai puțini idealiști cu noi, s'ar fi părut a fi o exagerare.

Am îngropat deci în noi doi toate resentimentele pe cari le născuse în inimile noastre tinere profanarea moaștelor acestui martir al gândirei, al simțirei și al idealului național românesc, care în realitate nu era decât o părticică de – *țărână omenească*, din acel: *„Ci eu voi fi pământ!"*

Acest eveniment a fost pentru mine prea deprimant și a dat naștere în sufletul meu unui alt sentiment de data aceasta mai egoist. Marinescu plecase în curând după aceea pentru un șir de ani de studii superioare la Paris și în alte părți, iar eu am rămas singur tăinuitorul creerului lui Eminescu în colecțiunea, azi muzeul de anatomie patologică al Institutului.

Cine știe ce este un muzeu anatomo-patologic, acea colecțiune de monstruosități și de rarități patologice, mă va înțelege cum prin o ironie a sorții ajunsese *o părticică inocentă și martiră* din Eminescu și în această societate oribilă. Am izolat-o într-un borcan de sticlă cu spirt ascuns într'un colț al unii dulap în dosul altor borcane mai mari, fără nici o inscripție. N'am pus inscripțiune ca să nu fiu nevoit a da explicații. Astfel trecu un an.

Acest secret m'a făcut egoist și chiar vinovat de a considera aproape ca proprietate particulară ceeace nu era nici a națiunei ci numai și numai a sărmanului corp îngropat în altă parte între alți monștrii; aveam însă cugetul curat ca la o ocaziune mai mare să scot la iveală această moaște.

Într'o vară deprimantă plecasem pentru o lună la Câmpulung să-mi mai odihnesc sufletul și în acelaș timp să mă îndeletnicesc cu hypnotismul la ce mă invitaseră o pereche de ochii căprui mari, visători; la multe nopțile sunt mai răcoroase și visurile se confundă cu realitatea.

După o lună de asemenea visuri m'am reîntors iarăși între borcanele cu organe în spirt și între produsele păcatelor omenești. Primul lucru a fost să-l revăd pe Eminescu al meu. Rămăsei ca împietrit: borcanul dispăruse. Servitorul vechiu care știa că eu țin ca la ochii din cap la acel borcănaș se îmbolnăvise de plearesie și era la spital, unde a și murit, cel nou mi-a spus că un domn student a umblat la acel creer și nu l-a acoperit bine iar spirtul evaporându-se, s'a uscat. Atunci colegul meu de laborator care mă înlocuise, crezând că e o piesa anatomica banală și care în asemenea stare nu mai poate fi utilizat pentru știință, la *desființat*.

O pocăință și o remușcare de douăzeci și patru de ani m'am decis în fine să mărturisesc azi pentru ce bietul Eminescu n'a putut trece de-a-dreptul în Nirvana. Bucățica de creeri condamnata de mine între monștrii muzeului își luase calea pribegiei eterne să se unească odată atom cu atom la restul creerului cu care în întregime să intre în Nirvana.

Să-1 ajutam spre aceasta restituire!

Noi toți cari l-am cunoscut, l-am cetit, l-am iubit, l-am admirat și-l mai admirăm, fiecare să îndreptăm partea sufletului nostru, care a împrumutat ceva din geniul lui Emineseu, spre «sarcofagul lui pe care să-1 așezăm acolo unde a dorit poetul, ca acolo
să-1 regăsească și partea pribeagă a sufletului ce reprezintă porțiunea mutilata a creerului său. Să complectăm de la noi ceiace soarta vitrega i-a răpit: să-i facem din sufletele noastre o *„Nirvana națională"* imortalizându-l într'un sarcofag de marmoră cu statuie ce zace dormind ca să se împlinească elegia vieții lui cea de pe urmă:

„Va geme de patemi

Al mării aspru vânt

Ci eu voi fi pământ

În singurătate-mi”.

Constanța, 17 iulie 1912

Stelele-n Cer

Stelele-n cer
Deasupra mărilor
Ard depărtărilor
Până ce pier.

După un semn
Clătind catargele
Tremură largile
Vase de lemn;

Niște cetăți
Veghind întinsele
Si necuprinsele

Orice noroc
Și-întinde-aripile
Gonit de clipele
Stării pe loc.

Până ce mor,
Pleacă-te îngere
La trista-mi plângere
Plină de-amor.

Nu e păcat?
Ca să se lepede
Clipa cea repede
Ce ni s-a dat?

VIDEO - Reportajul Antena 3 și „filmul documentar” History:

Misterul morţii lui Mihai Eminescu | Documente unice din Ar...

Emin

Donează pentru ActiveNews!

ActiveNews nu a primit niciodată altă publicitate decât cea automată, de tip Google, din care o îndepărtăm pe cea imorală. Aceasta însă nu ne asigură toate costurile.

Ziarele incomode sunt sabotate de Sistem. Presa din România primeste publicitate (adică BANI) doar în măsura în care este parte a Sistemului sau/și a Rețelei Soros. Sau dacă se supune, TACE sau MINTE.

ActiveNews NU vrea să se supună. ActiveNews NU vrea să tacă. ActiveNews NU vrea să mintă. ActiveNews VREA să rămână exclusiv în slujba Adevărului și a cititorilor.

De aceea, are nevoie de cititorii săi pentru a supraviețui așa cum este acum. Dacă și tu crezi în ceea ce credem noi, te rugăm să ne sprijini să luptăm în continuare pentru Adevăr, pentru România!

Donează cu PayPal sau card

Sau direct în conturile Media Root de la Banca Transilvania:
RO02BTRLRONCRT0563030301 (lei) | RO49BTRLEURCRT0563030301 (euro)

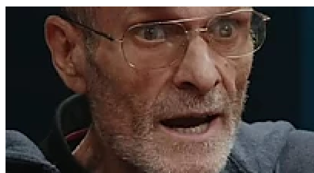
Pentru că suntem cenzurați pe **Facebook** (https://www.facebook.com/activenewsro)
ne puteți găsi și pe **Telegram** (https://t.me/activenewsro) și **GoogleNews**
(https://news.google.com/publications/CAAqKAgKIiJDQklTRXdnTWFnOEtEV0ZqZEdsMlpXNWxkM011Y204b0FBUAE?hl=ro&gl=RO&ceid=RO%3Aro)

PENTRU ȘTIRI NECENZURATE ABONEAZĂ-TE ACUM!

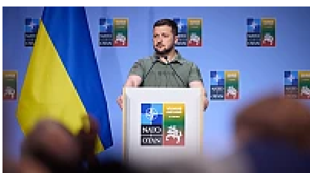
Adresa de e-mail ÎNREGISTRARE

Este gratis și poți anula oricând abonarea.

PE ACELAȘI SUBIECT

(opinii/CATEGORIA-AM-FOST-UN-DOBITOC-...-ASTAZI-CRISTIAN-TUDOR-POPESCU-186022)

(opinii/Adio-NATO-%E2%80%93-De-ce-a-mai-fost-nevoie-de-Razboi-186080)

(opinii/Diana-Regina-Samanilor-si-fiica-unei-asa-zise-initiate-in-masonerie.-Dorel-Visan-tot-mai-confundabil-cu-rolurile-de-tortionar-si-militian-186059)

(opinii/Papa-Francisc-l-a-auzit-pe-Papahagi-186028)

(opinii/Este-posibil-un-Razboi-Civil-pan-occidental-186001)

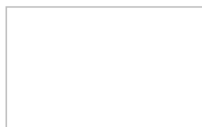

(covid-dezvaluiri-covid/Claudia-Marcu-Cercetatorii-au-descoperit-legatura-dintre-vaccinul-Covid-si-mortile-subite-185997)

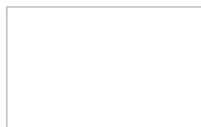
COMENTARII (0)

Autentifică-te sau înregistrează-te (inregistrare) pentru a trimite comentarii.

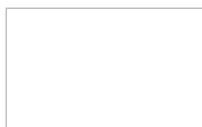
RECOMANDĂRILE NOASTRE

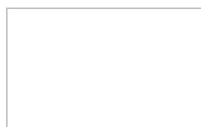
(opinii/Cacapitecul-CTP-il-ataca-analfabet-pe-Eminescu-de-mana-cu-un-actor-grabit-si-pe-urmele-lui-Plesu-Patapievici-si-Cartarescu.-Constantin-Barbu-despre-Falsurile-lui-Eugen-Simion-Inchizitorul-Ramolit-si-Cazul-HISTORY-Marcel-Iures-CTP-III-186113)

(opinii/Adio-NATO-%E2%80%93-De-ce-a-mai-fost-nevoie-de-Razboi-186080)

(stiri/Interviu-cu-Regele-Mihai-%E2%80%9ENationalismul-si-patriotismul-constituie-ceva-foarte-adanc-din-punct-de-vedere-moral.-Tinerii-sa-aplice-invataturile-lui-Hristos-.-6-ani-de-la-moartea-ultimului-Rege-al-Romaniei-25-octombrie-1921-5-decembrie-2017-164014)

(opinii/Acad.-Ilie-Badescu-Razboaiele-axiale.-Erminia-zilei-de-1-Decembrie-186063)

Persoane: ANDREI PLEȘU (PERSOANE/ANDREI-PLESU-123) CONSTANTIN BARBU (FILOZOF) (PERSOANE/CONSTANTIN-BARBU-FILOZOF-5352) CRISTIAN TUDOR POPESCU CTP (PERSOANE/CRISTIAN-TUDOR-POPESCU-CTP-748) EUGEN SIMION (PERSOANE/EUGEN-SIMION-4256) GABRIEL LIICEANU (PERSOANE/GABRIEL-LIICEANU-118) HORIA ROMAN PATAPIEVICI (PERSOANE/HORIA-ROMAN-PATAPIEVICI-7552) ILIE BĂDESCU (PERSOANE/ILIE-BADESCU-4959) IRINEL POPESCU (PERSOANE/IRINEL-POPESCU-5345) LUCIAN BOIA (PERSOANE/LUCIAN-BOIA-468) MARCEL IUREȘ (PERSOANE/MARCEL-IURES-5072) MIHAI EMINESCU (PERSOANE/MIHAI-EMINESCU-658) MIRCEA CĂRTĂRESCU (PERSOANE/MIRCEA-CARTARESCU-4495) VICTOR RONCEA (PERSOANE/VICTOR-RONCEA-3149)

Locații: BUCUREȘTI (LOCATII/BUCURESTI-9) IAȘI (LOCATII/IASI-2214) ROMÂNIA (LOCATII/ROMANIA-293) VIENA (LOCATII/VIENA-313)

Subiecte: ARESTAREA LUI EMINESCU (SUBIECTE/ARESTAREA-LUI-EMINESCU-9300) ASASINAREA LUI EMINESCU (SUBIECTE/ASASINAREA-LUI-EMINESCU-7622) DETRACTORII LUI EMINESCU (SUBIECTE/DETRACTORII-LUI-EMINESCU-11788) MOARTEA LUI EMINESCU (SUBIECTE/MOARTEA-LUI-EMINESCU-11784) MOARTEA LUI MIHAI EMINESCU (SUBIECTE/MOARTEA-LUI-MIHAI-EMINESCU-2277) OPERA POLITICĂ A LUI EMINESCU (SUBIECTE/OPERA-POLITICA-A-LUI-EMINESCU-10559) PUBLICISTICA LUI EMINESCU (SUBIECTE/PUBLICISTICA-LUI-EMINESCU-5025)

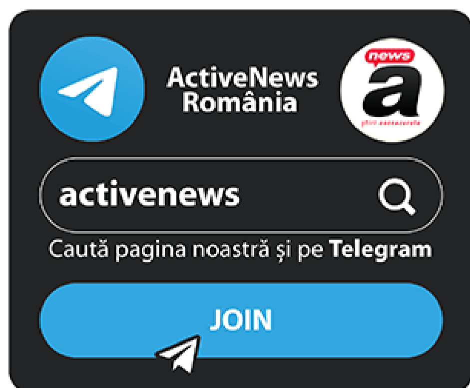
Organizații: ACADEMIA ROMÂNĂ (ORGANIZATII/ACADEMIA-ROMANA-3635) ANTENA 3 (ORGANIZATII/ANTENA-3-728) DILEMA (ORGANIZATII/DILEMA-3313) GDS (ORGANIZATII/GDS-4896) HISTORY (ORGANIZATII/HISTORY-8960)

Tip conținut: OPINII (TIP-CONTINUT/OPINII-3)

TOP 5 AUTORI

(autori/Irina-Bazon-175) (autori/Victor-Roncea-346) (autori/Andrei-Nicolae-170) (autori/Stefania-Brandusa-40)

(autori/Alesandru-Anghel-320)

(https://t.me/activenewsro)

VIDEONEWS

SHOW ȘOȘOACĂ CU NEW AGE ȘI ȘAMANISM LA SIBIU

Holistic Fest Sibiu - între ro...

ULTIMAORĂ

23:30 (opinii/Cacapitecul-CTP-il-ataca-analfabet-pe-Eminescu-de-mana-cu-un-actor-grabit-si-pe-urmele-lui-Plesu-Patapievici-si-Cartarescu.-Constantin-Barbu-despre-Falsurile-lui-Eugen-

22:35 (stiri-sanatate/Avertisment-in-contextul-declararii-epidemiei-de-rujeola-la-nivel-national-Noile-vaccinuri-pentru-copii-arata-exact-ca-arma-biologica-C19-186110)

21:35 (opinii/Vaccinarea-anti-rujeola-Ati-citit-prospectul-186112)

20:38 (externe/Elon-Musk-%E2%80%9EA-pleda-in-favoarea-reducerii-omenirii-inseamna-a-pleda-pentru-genocid.-Cei-nenascuti-nu-au-voce-186109)

19:37 (stiri-sanatate/Fost-consilier-al-lui-Trump-Fauci-si-complicii-lui-trebuie-trasi-la-raspundere-pentru-cea-mai-criminala-operatiune-din-istorie-186108)

18:30 (stiri/Vlad-Voiculescu-il-toarna-pe-Gheorghita-El-a-semnat-pentru-vaccinuri-si-a-mai-cerut-8-milioane.-In-Referatul-DNA-apar-si-alti-cercetati-penal-pe-langa-Citu-Mihaila-Tataru-si-Baciu.-

17:10 (opinii/Luminta-Arhire-ARUNCAREA-CU-PORTRETUL.-Ciiiineeeee-eeesteeee-geeeeneeeelaaaluuul-186106)

16:05 (opinii/Av.-Gheorghe-Piperea-Lumea-ar-functiona-mult-mai-bine-daca-toata-lumea-ar-respecta-toate-regulile.-Acesta-este-noul-slogan-la-moda-pe-internet-si-in-retelele-de-

15:03 (stiri/Firma-lui-Bogdan-Chireac-va-incasa-26.000-de-euro-pentru-un-logo-la-STB-186104)

14:29 (stiri/Tolontan-dat-afara-si-de-la-Libertatea-la-doar-o-luna-dupa-ce-fusese-indepartat-de-la-Gazeta-Sporturilor-186103)

14:11 (stiri/Florin-Citu-a-fost-pus-sub-urmarire-penala-in-Dosarul-Achizitiei-de-Vaccinuri-anti-COVID-186101)

13:56 (externe/Trump-Biden-nici-nu-stie-ca-mai-traieste-VIDEO-186100)

13:30 (opinii/Adrian-Onciu-O-noua-aberatie-dupa-pasaportul-de-vaccinare-186099)

12:58 (opinii/Marian-Dumitru-Despre-Proiectul-de-tara-Romania-Educata-Prost-186098)

12:44 (stiri/I-au-bagat-intr-o-casa-si-le-au-dat-foc.-Au-ars-de-vii.-Apoi-au-incendiat-tot-satul.-Un-interviu-incendiar-cu-Ioan-Coman-inginer-silvic-186097)

Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România

(https://uzp.org.ro/)

CELE MAI POPULARE

CELE MAI CITITE | CELE MAI COMENTATE

1 Vaccinarea anti-rujeolă? Ați citit prospectul? (opinii/Vaccinarea-anti-

2 Avertisment, în contextul declarării “epidemiei de rujeolă” la nivel național:

3 Vlad Voiculescu îl toarnă pe Gheorghiță: El a semnat pentru vaccinuri și a mai

4 Fost consilier al lui Trump: Fauci și complicii lui trebuie trași la răspundere

5 Elon Musk: „A pleda în favoarea reducerii omenirii înseamnă a pleda

6

Luminița Arhire: ARUNCAREA CU PORTRETUL. Ciiiineeeee eeesteeee

7 Av. Gheorghe Piperea: Lumea ar funcționa mult mai bine dacă toată

8 Adrian Onciu: O nouă aberație după pașaportul de vaccinare (opinii/Adrian-

9 Cum arăta cu adevărat chipul lui Moș Nicolae. Reconstituiri istorice după

10 Marea Spălare pe Mâini - Ministrul Apărării din Germania: "NU suntem

OPINII

Victor Roncea

INTERVIU EXECUTORIU

de Victor Roncea

La fel ca în cazul uciderii ritualice a lui Avram Iancu în piața publică, la Ciuc, sau precum eliminarea statuii lui Mihai Viteazul, la Oradea, și înlocuirea ei cu cea a regelului ungur Ladislau, vorbim de elemente ale unui Război Axial, cum ne spune profesorul Ilie Bădescu
(opinii/Cacapitecul-CTP-il-ataca-analfabet-pe-Eminescu-de-mana-cu-un-actor-grabit-si-pe-urmele-lui-Plesu-Patapievici-si-Cartarescu.-Constantin-Barbu-despre-Falsurile-lui-Eugen-Simion-Inchizitorul-Ramolit-si-Cazul-HISTORY-Marcel-Iures-CTP-III-186113)

Alis Popa

de Alis Popa

Nu fiți comozi, nu vă limitați doar să-l întrebați pe nenea doftorul, fiindcă ăla de-aia e plătit, să nu existe „probleme". Luați de citiți cu atenție TOATE ingredientele și în ce mediu de cultură au fost produse. Căutați pe net TOATE abrevierile, și mai ales citiți TOATE efectele „speciale".
(opinii/Vaccinarea-anti-rujeola-Ati-citit-prospectul-186112)

Luminița Arhire

de Luminița Arhire

Ce faci, nea Klause? Ți-au promis ăia că te pun milițian la „încălzirea globală"? Adică, te îmbracă în uniformă, îți tuflesc o căciulă albă din blană ecologică (mărimea XXXL) pe țeastă, îți dau o paletă reflectorizantă cu dungi și te pun „la răscruce de vânturi"
(opinii/Luminta-Arhire-ARUNCAREA-CU-PORTRETUL.-Ciiiineeeee-eeesteeee-geeeeneeeelaaaluuul-186106)

Av. Gheorghe Piperea

de Av. Gheorghe Piperea

E un clișeu al supunerii (in)voluntare. Putin și Xi Jingping ar fi fericiți să aibă asemenea supuși…În societatea socialistă multilateral dezvoltată era, teoretic, ordine – toată lumea trebuia să respecte toate regulile.
(opinii/Av.-Gheorghe-Piperea-Lumea-ar-functiona-mult-mai-bine-daca-toata-lumea-ar-respecta-toate-regulile.-Acesta-este-noul-slogan-la-moda-pe-internet-si-in-retelele-de-socializare.-Un-cliseu-al-supunerii-186105)

Adrian Onciu

OPOZIȚIA

de Adrian Onciu

După ce pașaportul de vaccinare a fost pe punctul de a fi legiferat, ce credeți că le-a trecut prin cap globaliștilor: să introducă un așa-zis "pașaport de carbon". Lucrurile încep să se precipite.
(opinii/Adrian-Onciu-O-noua-aberatie-dupa-pasaportul-de-vaccinare-186099)

Marian Dumitru

VIDEO

de Marian Dumitru

Marian Dumitru, despre Proiectul de țară "România Educată Prost". VIDEO:
(opinii/Marian-Dumitru-Despre-Proiectul-de-tara-Romania-Educata-Prost-186098)

Ion Cristoiu

EDITORIAL VIDEO

de Ion Cristoiu

Jurnalul meu video | 5 decembrie 2023: URSS se întoarce în Orientul Mijlociu sub forma Federației Ruse.

(opinii/Ion-Cristoiu-URSS-se-intoarce-in-Orientul-Mijlociu-sub-forma-Federatiei-Ruse-186092)

Victor Roncea

de Victor Roncea

Când Guvernul Ciolacu a relansat programul lui Ceaușescu de reciclarea gunoaielor și ambalajelor golite de conținut nu cred că s-a așteptat ca replica concurențială a lui Ciucă să vină atât de repede prin reciclarea gunoaielor intelectuale ale lui Băsescu
(opinii/Reciclarea-gunoaielor-intelectuale-ale-lui-Basescu-186089)

ÎN CENTRUL ATENȚIEI

MOARTE SUBITĂ

1130 de articole

(in-centrul-atentiei/moarte-subita-7655)

ULTIMELECOMENTARII

IQ100: ***Documenteaza te istoric! Regulile au fost facutede cei puternici in toatesocietatile, incepand ...*** ...

(@ Av. Gheorghe Piperea: Lumea ar funcționa mult mai bine dacă toată lumea ar respecta toate regulile. Acesta este noul slogan la modă pe internet și în rețelele de socializare. Un clișeu al supunerii)
(opinii/Av.-Gheorghe-Piperea-Lumea-ar-functiona-mult-mai-bine-daca-toata-lumea-ar-respecta-toate-regulile.-Acesta-este-noul-slogan-la-moda-pe-internet-si-in-retelele-de-socializare.-Un-cliseu-al-supunerii-186105#comentariu-267661)

IQ100: ***tare rau asta :"te pun „la răscruce de vânturi” " dac vom corobora cu datele din "fat nevazutra...*** ...

(@ Lumința Arhire: ARUNCAREA CU PORTRETUL. Ciiiineeeee eeesteeee geeeeneeeelaaaluuul?)
(opinii/Luminta-Arhire-ARUNCAREA-CU-PORTRETUL.-Ciiiineeeee-eeesteeee-geeeeneeeelaaaluuul-186106#comentariu-267660)

IQ100: ***O stiu ucranii, dar ei se considera STAPANII dedrept ai acestor teritorii si ai romanilor/moldo...*** ...

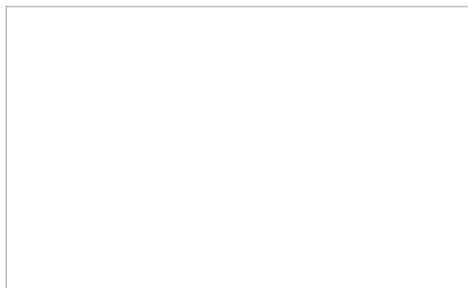
(@ Marea Spălare pe Mâini - Ministrul Apărării din Germania: "NU suntem aliații Ucrainei!")
(ucraina/Marea-Spalare-pe-Maini-Ministrul-Apararii-din-Germania-NU-suntem-aliatii-Ucrainei-186096#comentariu-267659)

Semaca: ***Giorghita are imunitate serei. Asa ca poate spune orice poponelul vodculescu.***

(@ Vlad Voiculescu îl toarnă pe Gheorghiță: El a semnat pentru vaccinuri și a mai cerut 8 milioane. În Referatul DNA apar și alți cercetați penal, pe lângă Cîțu, Mihăilă, Tătaru și Baciu. USR-istul nu știe de câte ori s-a vaccinat dar vrea și doza 5)
(stiri/Vlad-Voiculescu-il-toarna-pe-Gheorghita-El-a-semnat-pentru-vaccinuri-si-a-mai-cerut-8-milioane.-In-Referatul-DNA-apar-si-alti-cercetati-penal-pe-langa-Citu-Mihaila-Tataru-si-Baciu.-USR-istul-nu-stie-de-cate-ori-s-a-vaccinat-dar-vrea-si-doza-5-186107#comentariu-267658)

Scapa cine poate: ***Cred ca e putin spus ca cei care instrumenteza aceasta nebunie sunt satanici> nu le-...*** ...

(@ Avertisment, în contextul declarării “epidemiei de rujeolă” la nivel național: Noile vaccinuri pentru copii ”arată exact ca arma biologică C19”)
(stiri-sanatate/Avertisment-in-contextul-declararii-epidemiei-de-rujeola-la-nivel-national-Noile-vaccinuri-pentru-copii-arata-exact-ca-arma-biologica-C19-186110#comentariu-267657)

(https://pictamcatedrala.ro/contribuie-si-tu)

© Copyright 2023 ActiveNews.ro. Toate drepturile rezervate.
O creație Direct Design (http://www.directdesign.ro)